

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Ioannis Pp. XXIII: Constitutiones Apostolicae, p. 741 - Litterae Apostolicae, p. 756 - Epistolae, p. 760 - Allocutio, p. 767 - Nuntii radio-phonici, p. 770.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis*: Decreta, p. 777 - *S. C. Rituum*: I-III Decreta in Causis Servorum Dei, p. 780-791; IV Decretum re assumptionis Causae, p. 792.

Acta Tribunalium: *S. R. Rota*: Citatio edictalis, p. 794.

Diarium Romanae Curiae: *S. C. del Riti*: Congregationi varie, p. 795 - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze, pp. 796-801; Necrologio, p. 804.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · LX

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano

Administratio:
Libreria Editrice Vaticana

Pretium annuae subscriptionis:
In Italia, Lib. 2500 — extra Italiam, Lib. 3500 vel \$ 7.

Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 150 — extra Italiam, Lib. 250 vel \$ 0,40

Libreria Vaticana subnotatoribus fasciculos Commentarii mittere potest etiam via aërea, charta indica impressos.

« Bis fere in mense (Commentarium) prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur » (Ex Commentarii Officialis ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. LII, n. 11 - 12 Septembris 1960)

ACTA IOANNIS PP. XXIII

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

	PAG.
I. DE NGONG. <i>Exultat Sancta</i> . - E districtibus vulgo Kajaiado et Narok nova Apostolica Praefectura conditur, «De Ngong» appellanda. - 20 Octobris 1959	741
II. S. SALVATORIS IN BRASILIA ET ALIARUM (Rui Barbosaensis). <i>Mater Ecclesia</i> . - Quibusdam detractis territorii ab archidioecesi S. Salvatoris in Brasilia atque a dioecesibus Bonfimensi, Caetitensi, Barrensi et Amargosensi, nova constituitur dioecesis, cuius nomen «Rui Barbosaensis». - 14 Novembris 1959	743
III. DAMASCENAE (Sarbensis). <i>Orientalis Ecclesiae</i> . - Detractis quibusdam territorii ab Eparchia Damascena, nova quaedam Eparchia, «Sarbensis» cognominanda, conditur ritus Antiocheni Maronitarum. - 11 Decembris 1959	745
IV. MANOKWARIENSIS. <i>Cum in tis</i> . - In nova Guinea Occidentali Praefectura Apostolica conditur, «Manokwariensis» appellanda. - 19 Decembris 1959	747
V. GOIANIENSIS (Brasiliapolitanae). <i>Quandoguidem nullum</i> . - Nova in Foederatis Brasiliae Civitatibus archidioecesis conditur, cuius erit appellatio «Brasiliapolitanae». - 16 Ianuarii 1960	749
VI. ONDOËNSIS (De Ilorin). <i>Qui summam</i> . - Quodam ab Ondoënsi dioecesi, in Nigeria, detracto territorio, nova Praefectura Apostolica conditur, «De Ilorin» appellanda. - 20 Ianuarii 1960	752
VII. TEHUANTEPECENSIS (Antequerensis). <i>Christi exemplum</i> . - Dioecesis Tehuantepecensis, quae fuit hactenus metropolis Verae Crucis suffraganea, archidioecesi «Antequerensi» subicitur suffraganea. - 13 Februarii 1960	754

LITTERAE APOSTOLICAE

I. <i>Studio inflammatus</i> . - Sanctus Vincentius a Paulo, Conf., praecipuus Patronus caelestis dioecesis Arcis Delphini renuntiatur. - 7 Aprilis 1960	756
II. <i>Quae festo</i> . - Beata Maria Virgo sub nomine «Immaculae Conceptionis» praecipua apud Deum totius Moronensis dioecesis Patrona confirmatur. - 15 Aprilis 1959	757
III. <i>Auxiliatricem Virginem</i> . - Beata Ma-	

ria Virgo, quae ut Auxillium Christianorum invocatur, in praecipuam caelestem Patronam dioecesis Viedmensis eligitur. - 19 Aprilis 1960	758
IV. <i>Peculiare studium</i> . - Sanctus Ioannes Bosco, Conf., caelestis Patronus eligitur omnium Hispanorum Iuvenum Tironum Opificum, vulgo «Jóvenes Aprendices Españoles». - 22 Aprilis 1960	759

EPISTULAE

I. <i>Undeviginti saecula</i> . - Ad Eñm P. D. Aloisium Iosephum tit. S. Bernardi ad Themas S. R. E. Presb. Cardinalem Muench, quem Legatum deligit, ut celebritatibus praesit in insula Melita agendis ob undeviginti impleta saecula, ex quo S. Paulus ad eam oram naufragus adactus fuit. - 3 Martii 1960	760
II. <i>Si religiosas</i> . - Ad Eñm P. D. Aloisium Iosephum tit. S. Bernardi ad Themas S. R. E. Presb. Cardinalem Muench, quinque a suscepta episcopali dignitate iustra implentem. - 25 Iunii 1960	761
III. <i>Monachium</i> . - Ad Eñm P. D. Gustavum tit. S. Hieronymi Illyricorum S. R. E. Presb. Cardinalem Testa, quem Legatum mittit ad Eucharisticum ex universis gentibus Conventum Monachii celebrandum. - 27 Iunii 1960	763
IV. <i>Proximo mense</i> . - Ad Eñm P. D. Iosephum tit. S. Ioannis ante Portam Latinam Presb. Cardinalem Frings, Archiepiscopum Colonensem, quinquagesimum ab inito sacerdotio impletum annum celebraturum. - 5 Iulii 1960	765

ALLOCUTIO

Delectis viris e multis Nationibus, qui Romam venerunt, ut Coetui quinto, quem «Caritas Internationalis» coe-	
git, interessent. - 27 Iulii 1960	767

NUNTII RADIOPHONICI

I. Christifidelibus Melitensibus, undevicesimum revolutum saeculum celebrantibus a Doctoris gentium in eorum Insulam adventu. - 24 Iulii 1960	770
II. Ad terminandas celebritates ob Eucharisticum ex universis gentibus Conventum Monachii in Bavaria peractum. - 7 Augusti 1960	774

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA IOANNIS PP. XXIII

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

DE NGONG

E DISTRICTIBUS VULGO KAJAIADO ET NAROK NOVA APOSTOLICA PRAEFECTURA
CONDITUR, « DE NGONG » APPELLANDA.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Exsultat Sancta Mater Ecclesia quotiescumque filiorum agmina novas, Deo dante, capiunt accessiones eisque omnibus auxiliis adesse festinat, quibus Divinus Servator large eam instruxit Regno Dei in gentibus condendo. Cum igitur venerabilis Frater Vedastus Mojaisky Perrelli, iam Apostolicus in Africa Orientali et Occidentali Delegatus, proposuisset ut laetae Christi segetes quae, Dei afflante Spiritu, in Africae districtibus vulgo Kajaiado et Narok maturescunt, in Apostolicam Praefecturam erigerentur, eiusmodi consilio libenti animo annuentes, auditis venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus S. Congregationi de Propaganda Fide praepositis, eorumque suppleto consensu qui in hac re aliquid iuris habeant vel habere se putent, de Nostra apostolica potestate haec quae sequuntur statuimus et decernimus. Ex territoriis quae vulgo Kajaiado et Narok appellantur, quorum alterum in praesens ad archidioecesim Nairobiensem, alterum ad dioecesim Kisumuensem pertinet, novam Praefecturam Apostolicam constituimus, ab urbe principe *de*

Ngong vocandam, quae S. Congregationi Fidei Propagandae obnoxia, sodalibus Societatis Missionariorum S. Ioseph de Mill Hill concedatur, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis nutum, quamque, uti congruum, iuribus debitis instruimus, cum honoribus et privilegiis, itemque eius Praesulem, cui etiam onera imponimus. Volumus praeterea ut quae mandavimus, ea exsequenda curet qui Apostolicae Delegationi in Africa Orientali et Occidentali Britannica praeest, vel quem ipse delegaverit, dummodo in ecclesiastica dignitate constitutum. Qui vero negotium perfecerit, idem ad unguem documenta exarari curabit, quorum sincera exempla ad S. Congregationem Fidei Propagandae cito mittere curabit.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die vicesimo mensis Octobris, anno Domini millesimo nongentesimo quinquagesimo nono, Pontificatus Nostris primo.

IACOBUS A. Card. COPELLO

S. R. E. Cancellarius

PETRUS Card. FUMASONI BIONDI

S. C. de Prop. Fide Praefectus

Hamletus Tondini

Apostolicam Cancellariam Regens

Franciscus H. Ferretti, *Proton. Apost.*

Albertus Serafini, *Proton. Apost.*

Loco Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CI, n. 87.

II

S. SALVATORIS IN BRASILIA ET ALIARUM
(RUIBARBOSENSIS)

QUIBUSDAM DETRACTIS TERRITORIIS AB ARCHIDIOECESI S. SALVATORIS IN BRASILIA ATQUE A DIOCESIBUS BONFIMENSI, CAETITENSI, BARRENSI ET AMARGOSENSI, NOVA CONSTITUITUR DIOECESIS, CUIUS NOMEN « RUIBARBOSENSIS ».

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Mater Ecclesia, quae omnes homines tamquam filios alendos suscepit, unum hoc sane effusa sollicitudine curat ut veritatis, amoris, divitiarumque, quas uberrimas a Christo habuerit, iisdem copiam faciat. Cum propterea venerabilis Frater Armandus Lombardi, Archiepiscopus titulo Caesariensis Philippi atque in Brasilia Apostolicus Nuntius, optimum animorum bono assequendo esse censuerit si in provincia ecclesiastica S. Salvatoris in Brasilia nova dioecesis conderetur, cumque, post auditos dilectum Filium Nostrum Augustum Alvarum S. R. E. Cardinalem da Silva, eiusdem provinciae Metropolitam, ceterosque Episcopos quorum interesset, ab hac Apostolica Sede ut id fieret petierit, Nos eius precibus libenter accedentes, de consilio venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Consistoriali Congregationi praepositorum deque summa Nostra auctoritate, eorum denique consensum supplentes, qui hac super re aliquid iuris habeant vel se putent habere, ea quae sequuntur decernimus ac iubemus. Ab archidioecesi S. Salvatoris in Brasilia totum territorium distrahimus municipiorum, quae vulgo nuncupantur Baixa Grande, Ipirá, Ibiquera, Itaberaba, Macajuba, Mairi, Mundo Novo, Piritiba et Rui Barbosa; item a dioecesi Bonfimensi totum territorium municipiorum vulgo Irecê, Miguel Calmon, Morro do Chapéu, Utinga; a dioecesi Caetitensi totum territorium municipiorum Lençóis, Palmeiras et maiorem partem territorii municipii Andaraí; a dioecesi Amargosensi reliquam partem territorii municipii Andaraí, quod diximus; tandem a dioecesi Barrensi totum territorium municipii Seabra: ex iisque omnibus novam constituimus dioecesim, *Ruibarbosensem* appellandam atque iisdem terminandam finibus, ac municipiorum e quibus coalescit. Praecipimus etiam ut modo conditae dioecesis episcopalis sedes in urbe vulgo Barbosa sit, cathedra vero Episcopi in templo,

ibidem exstante, Deo in honorem S. Antonii Patavini dicato, quod « Santo Antonio dos Viajantes de Orobo » appellant, quodque ad gradum et dignitatem cathedralis aedis evehimus, factis eidem atque Episcopo privilegiis iuribusque congruis concessis, sacro autem Praesuli oneribus etiam atque obligationibus impositis. Ruibarbosensis Ecclesia suffraganea erit archidioecesis S. Salvatoris in Brasilia, atque eius Episcopus eiusdem metropolitanae Sedis Archiepiscopo subditus. Volumus quoque ut Canonorum Collegium condatur, ad normas per alias sub plumbo Litteras edendas; quodsi in praesens idem constitui nequeat, permittimus ut Consultores dioecesani eius loco deligantur, qui tamen a munere suo cessabunt Canonicis constitutis. Item sacrorum dioecesis Antistiti onus facimus, gravi obligatione adimplendum, Seminarii saltem elementarii, ad normas iuris communis atque S. Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus, quam primum aedificandi, pueris excipiendis ad sacerdotium vocatis, ex quibus qui optimi fuerint Romam mittantur ut in Pontificio Collegio Piano Brasiliano philosophiae et sacrae theologiae operam dent. Mensam episcopalem efficient Curiae fructus, fidelium collationes, bonorum pars quae novae circumscriptioni obveniet iuxta canonem 1500 C. I. C. Quod autem ad regimen et administrationem attinet, ad electionem Vicarii Capitularis, Sede vacante, ad aliaque huiusmodi, ea servanda censemus quae Codex Iuris Canonici statuit. Ad clerum vero quod pertinet, iubemus ut sacerdotes, his Litteris ad effectum deductis, ei Ecclesiae censeantur ascripti in cuius territorio beneficium vel officium habeant; ceteri clerici ei, in qua legitime degant. Documenta postremo et acta, quae ad dioecesim Ruibarbosensem quoquo modo respiciant, ad eius Curiam episcopalem cito mittantur, in tabulario religiose custodienda. Ceterum haec Nostra mandata venerabilis Frater Armandus Lombardi, Apostolicus in Brasilia Nuntius, exsequi curabit, vel quem ille delegaverit, factis ad id necessariis facultatibus. Qui vero negotium egerit, documenta exarari iubebit eademque sinceris exemplis ad S. Congregationem Consistorialem mittenda curabit. Quod si eo tempore alius eidem Nuntiaturae Apostolicae in Brasilia praeerit, hic mandata Nostra omnia faciet.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose servantur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac

Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subituras iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die decimo quarto mensis Novembris, anno Domini millesimo nongentesimo quinquagesimo nono, Pontificatus Nostri secundo.

IACOBUS A. Card. COPELLO
S. R. E. Cancellarius

✠ MARCELLUS Card. MIMMI
S. Congr. Consistorialis a Secretis

Hamletus Tondini
Apostolicam Cancellariam Regens

Bernardus De Felicis, *Proton. Apost.*
Caesar Federici, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CI, n. 99.

III DAMASCENAE (SARBENSIS)

DETRACTIS QUIBUSDAM TERRITORIIS AB EPARCHIA DAMASCENA, NOVA QUAEDAM EPARCHIA, « SARBENSIS » COGNOMINANDA, CONDITUR RITUS ANTIOCHENI MARONITARUM.

IOANNES EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Orientalis Ecclesiae gloria, fecundissimae semper sanctitatis matris, eiusdemque ob ingenia, quae christianae religioni edidit, perillustris, celeberrimae denique monumentorum omne genus magnitudine, christianarumque antiquitatum memoriis, Romanos Pontifices ita semper affecit ut non solum egregiam hanc christianae Rei publicae partem admira-

rentur, verum etiam summo studio prosequerentur, id omnino providentes ut eius necessitatibus, utilitatibus, splendori prospicerent. Quam ob rem, cum Synodus Episcoporum Maronitarum, in aedibus Patriarchalibus Bekorkii die undetricesimo mensis Octobris habita, hoc anno, servatis de iure servandis, statuerit ut Eparchiae Damascenae pars quae in Libano est, in novae Eparchiae formam redigeretur, Sarbensis appellandae; cumque venerabilis Frater Paulus Petrus Meouchi, Antiochiae Maronitarum Patriarcha, haec Synodi decreta ab Apostolica Sede confirmari petierit, Nos, id censes in animorum bonum esse cessurum, libenti animo ea omnia quae hac in re statuta sint, rata habemus et facimus. Placet ergo, distracta ea territorii parte, quam diximus, ab Eparchia Damascena, novam Eparchiam constitui, *Sarbensem* nomine, iisdemque finibus terminandam atque terrae pars ex qua fit; Sedem episcopalem in urbe, quam populus Sarba dicit, collocari, cathedram vero in templo S. Georgii in eadem urbe, idque congrua dignitate honestari. Placet, praeterea, ut nova Ecclesia Patriarchae Antiocheno Maronitarum subiciatur obnoxia, iisque iuribus, honoribus, privilegiis fruatur, quae ad Sedes eiusdem ordinis ad earumque Praesules spectare solent, nisi quid ratione ritus vel laudabilis consuetudinis excipi debeat. Mensa episcopalis efficietur: congrua bonorum parte quae ad Eparchiam Damasce-nam ante divisionem pertinebant; Curiae proventibus; collationibus, quas fideles christiani sponte facient. Quod autem ad clerum spectat, ut Sacerdotes Antiocheni ritus Maronitarum, ei Eparchiae sint ascripti, in qua, his Litteris ad effectum deductis, legitime degant; ut, postremo, his Seminariis conditae circumscriptioni uti liceat: Patriarchali, nempe, in pago Mar Abda; Centrali, quod vocant, S. Maronis in civitate Ghazir; S. Francisci Xaverii, denique, in urbe Beryto. Ut autem Eparchia Sarbensis coetum prudentium virorum habeat qui consilio atque industria iuvent, Consultores dioecesanos eligat, qui sibi praesto sint. Ceterum volumus ut hae Litterae Nostrae ipsius venerabilis Fratris Patriarchae Antiocheni Maronitarum cura ad effectum deducantur, vel illius quem ipse delegaverit, factis ad id necessariis facultatibus. Re vero acta, idem venerabilis Frater documenta exarari studebit, quorum exempla sincere scripta ad S. Congregationem pro Ecclesia Orientali cito mittantur. Quodsi tempore executionis alius Antiochenae Sedi praesit, hic mandata Nostra haec effici curabit.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum effica-

citati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die undecimo mensis Decembris, anno Domini millesimo nongentesimo quinquagesimo nono, Pontificatus Nostri secundo.

IACOBUS A. Card. COPELLO
S. R. E. Cancellarius

IOANNES H. Card. CICOGNANI
S. Congr. pro Ecclesia Orientali a Secretis

Hamletus Tondini
Apostolicam Cancellariam Regens

Franciscus H. Ferretti, *Proton. Apost.*
Albertus Serafini, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

In *Ap. Canc. tab.*, vol. CI, n. 97.

IV

MANOKWARIENSIS

IN NOVA GUINEA OCCIDENTALI PRAEFECTURA APOSTOLICA CONDITUR, « MANOKWARIENSIS » APPELLANDA.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Cum in iis quae ad Dei cultum sanctamque Christi religionem amplificandam servandamque pertinent, non tam initium quam firmitas perpetuitasque operis spectanda sit, praecipuas Nostri muneris partes esse censemus quos in Filii sui societatem Deus vocaverit (1 Cor. 1, 9),

eos omnibus donare auxiliis providisque sustentare adiumentis, quibus magis in dies eorum fides solidetur. Quam ob rem cum venerabiles Fratres Nostri S. R. E. Cardinales, qui Sacro Consilio Christiano Nomini Propagando praesunt, audito dilecto Filio Caietano Alibrandi, Apostolico in Indonesia Internuntio, existimaverint feliciter in rei christianae bonum esse cessurum si in nova Guinea occidentali Apostolica Praefectura conderetur, cumque venerabilis Frater Noster S. R. E. Cardinalis eiusdem Sacri Consilii Pro-praefectus hanc Patrum Cardinalium sententiam, factis a Nobis facultatibus, ratam habuerit, de apostolica Nostra potestate, consensu eorum suppleto qui in hac re aliquid iuris habeant, haec quae sequuntur statuimus atque renuntiamus. A Vicariatu Apostolico Hollandiae, Ordini Fratrum Minorum Franciscalium concredito, provinciam civilem quae Nova Guinea Occidentalis appellatur distrahimus, ex qua novam Praefecturam Apostolicam constituimus, *Manokwariensem* appellandam, quam regendam et administrandam tradimus dilectis filiis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini sodalibus, ad Nostrum tamen et Romanae Sedis nutum, in animo concipientes spem ut eorum sollicito studio ac probabili industria, qui aliquando erant longe, iam fide facti prope (cfr. *Eph.* 2, 13), novam vitae conditionem moribus exprimant. Quam Praefecturam eiusque Ordinarium iis decoramus honoribus et iuribus quae ad omnes per terrarum orbem Praefecturas ad eosque Praesules spectant; hunc tamen et oneribus officiisque ligamus quae sacri canones Apostolicis Praefectis imponunt. Volumus denique ut haec Nostra iussa curet exsequenda dilectus Filius Caietanus Alibrandi, quem diximus, vel qui eo tempore, quo haec decreta ad rem adducentur, Apostolicae in Indonesia Internuntiaturae praeerit. Qui vero negotium perficiendum curabit, eidem necessarias ad id potestates facimus, cuilibet viro subdelegandas, si opus fuerit, dummodo ecclesiastica dignitate praedito. Qui autem rem egerit, exacti negotii documenta exarabit eorumque fide digna exempla ad Sacrum Consilium Christiano Nomini Propagando, quam primum poterit, mittet.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere

pere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die undevicesimo mensis Decembris, anno Domini millesimo nongentesimo quinquagesimo nono, Pontificatus Nostri secundo.

IACOBUS A. Card. COPELLO
S. R. E. Cancellarius

PETRUS Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Prop. Fide Praefectus

Hamletus Tondini
Apostolicam Cancellariam Regens

Franciscus H. Ferretti, *Proton. Apost.*
Albertus Serafini, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CII, n. 3.

V GOIANIENSIS (BRASILIAPOLITANAE)

NOVA IN FOEDERATIS BRASILIAE CIVITATIBUS ARCHIDIOECESIS CONDITUR, CUIUS
ERIT APPELLATIO « BRASILIAPOLITANAE ».

IOANNES EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quandoquidem nullum umquam imperium, nulla res publica, etsi opibus florens aut sublimibus solida moenibus stetit, nisi erga Deum pietas in ipsa floruerit, qua una hominum societas conglutinatur, iustitia, rerum publicarum fundamentum, viget, animique mentesque ad caritatem erga patriam atque cives inclinant, idcirco Ecclesia, omnium mater populo-
rum, quos Christo cotidie parit, id semper suum esse censuit idque annisa est, ut videlicet civilia instituta sacrorum disciplina imbueret, fieretque

gentibus religio aeternae causa salutis. Quam ob rem, cum venerabilis Frater Armandus Lombardi, Archiepiscopus titulo Caesariensis Philippi et in Foederatis Brasiliae Civitatibus Apostolicus Nuntius, petente ipso Reipublicae Praeside, post auditum venerabilem Fratrem Fernandum Gomes dos Santos, Archiepiscopum Goianiensem, ab hac Romana Sede expostulaverit ut, divisa archidioecesi Goianiensi, nova eo loci archidioecesis conderetur, Nos, id rati in bonum perillustis populi Brasiliensis esse cessurum, eorum consensum supplentes qui in hac re aliquid iuris habeant, de sententia venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi Consistoriali praepositorum deque Nostra apostolica auctoritate haec statuimus ac iubemus. Ab archidioecesi Goianiensi territorium detrahimus quod per legem civilem constituit novum Districtum, uti dicunt, Foederalem Reipublicae Brasiliensis, ex eoque aliam archidioecesim efficimus, a nova eaque perampla urbe Brasilia, mox Reipublicae caput constituenda, *Brasiliapolitanam* appellandam, huic Sanctae Sedi directo subiectam, iisdemque finibus terminandam ac Districtus quo constat, ut per legem civilem definitur. Sedem archidioecesis in urbe Brasilia poni decernimus, qua in civitate sacer Praesul domicilium habebit; cathedra autem episcopalis in templo B. M. V. omni labe expertis ab Apparitione collocabitur, quod eidem Virgini proxime dicabitur, quodque ad archiepiscopalis aedis dignitatem evehimus, factis scilicet iuribus, honoribus, privilegiis, quae ad talia templa iure communi respiciunt; sacrorum autem Antistitem, praeterquam quod iuribus debitis fruetur, etiam oneribus et obligationibus teneri censemus. In Brasiliapolitana Ecclesia Canonicorum Collegium condatur, summi Numinis honori per sacras caerimonias augendo, iuxta normas per alias sub plumbo Litteras edendas. Quoadusque tamen id fiat, Consultores dioecesani deligantur, Archiepiscopum iuvaturi. Item Seminarium saltem elementarium ab Ecclesiae Praesule aedificetur, ad leges iuris communis et S. Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus, idque gravi obligatione. Cum autem iuvenes adoleverint, ex iis qui optimi fuerint Romam mittantur, Pontificio Collegio Piano Brasiliano recipiendi, philosophiae ac theologiae discendae causa. Mensam episcopalem, quam vocant, constituent: Curiae proventus, stipendium a civili auctoritate dandum, congrua bonorum pars quae novae Sedi accedent, ad normam can. 1500 C. I. C., divisio bonis archidioecesis Goianiensis. Ad clerum quod attinet, praecipimus ut simul ac hae Litterae Nostrae ad effectum deductae fuerint, Sacerdotes illi Ecclesiae assignentur in qua beneficium aut officium habeant;

ceteri vero clerici ei, in qua legitimo domicilio degant. Regimen, administratio novae circumscriptionis, electio Vicarii Capitularis Sede vacante, hisque similia, iure Canonico temperentur. Acta denique et documenta quae conditam Sedem respiciant, cito ad eius Curiam episcopalem mittantur, ibique in publico rerum religiosarum tabulario asserventur. Ceterum has Litteras Nostras venerabilis Frater Armandus Lombardi exsequendas curabit vel per se ipse vel per alium, factis ad id necessariis facultatibus. Cum vero res acta fuerit, idem documenta exarari iubebit, quorum sincera exempla ad S. Congregationem Consistorialem mitti curabit. Quod si eo tempore alius Apostolicae Nuntiatursae in Brasilia praesit, hic mandata Nostra haec fieri studebit.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die decimo sexto mensis Ianuarii, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri secundo.

IACOBUS A. Card. COPELLO

S. R. E. Cancellarius

✠ MARCELLUS Card. MIMMI

S. Congr. Consistorialis a Secretis

Hamletus Tondini

Apostolicam Cancellariam Regens

Franciscus H. Ferretti, *Proton. Apost.*

Caesar Federici, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CII, n. 60.

VI

ONDOËNSIS
(DE ILORIN)

QUODAM AB ONDOËNSI DIOECESI, IN NIGERIA, DETRACTO TERRITORIO, NOVA PRAEFECTURA APOSTOLICA CONDITUR, « DE ILORIN » APPELLANDA.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Qui summam catholicarum rerum, divinitus datam, obtinuimus ut Christi fideles regeremus, ceterosque homines, qui extra divini Redemptoris gregem adhuc degerent, ad unum salutis ovile duceremus, omni modo atque sollicitudine curamus ut evangelica luce omnes ubique terrarum collustrentur gentes. Quam ob rem accipiendas esse preces censemus, a dilecto Filio Nostro S. R. E. Cardinali S. Congregationis Fidei Propagandae Pro-Praefecto Nobis propositas, ut ex Ondoënsis dioecesis territorio constitueretur nova Praefectura Apostolica: Nobis enim non latet uberius ibi divinae Legis semina florescere ubi aptius dividantur ecclesiasticae circumscriptiones pluresque suppeditentur sacri ministri. De apostolica ergo Nostra potestate, eorum suppleto consensu, qui in hoc negotio aliquid iuris habeant vel se putent habere, haec quae sequuntur decernimus ac iubemus. A dioecesi Ondoënsi, in Nigeria, territorium separamus septemtrionalis provinciae, quae vulgo de Ilorin appellatur, idque ad gradum Praefecturae Apostolicae perducimus, *de Ilorin* ex eiusdem urbis nomine appellandae. Cui novae Praefecturae omnia adiungimus iura atque privilegia, quae ad eandem Iure Canonico spectant; eiusque pariter Praefectum Apostolicum omnibus decoramus honoribus simulque astringimus officiis et oneribus congruis. Huius novae Praefecturae curam atque regimen Sodalibus tradimus Societatis Missionum ad Afros, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis nutum, valde confisi fore ut ipsi, qui incolarum Africae mores vitaeque instituta apprime noverint, Ecclesiae sanctae consulant utilitati atque prolationi. Harum vero Litterarum decreta volumus ut per eum ad effectum deducantur, qui vel in praesens in Nigeriae territorio partes Nostras gerit vel tempore executionis geret, facta potestate et alium virum ad hoc

delegandi, dummodo ecclesiastica dignitate pollentem. Qui vero rem perfecerit, onus habebit factae territorii divisionis documenta exarandi, eorumque fide digna exempla ad S. Consilium Fidei Propagandae quam primum mittendi.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subituras iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die vicesimo mensis Ianuarii, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri secundo.

IACOBUS A. Card. COPELLO
S. R. E. Cancellarius

PETRUS Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Prop. Fide Praefectus

Hamletus Tondini
Apostolicam Cancellariam Regens

Bernardus De Felicis, *Proton. Apost.*
Caesar Federici, *Proton. Apost.*

Loco Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CII, n. 49.

VII

TEHUANTEPECENSIS
(ANTEQUERENSIS)

DIOECESIS TEHUANTEPECENSIS, QUAE FUIT HACTENUS METROPOLIS VERAE CRUCIS
SUFFRAGANEA, ARCHIDIOECESI « ANTEQUERENSI » SUBICITUR SUFFRAGANEA.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Christi exemplum, qui has in terras descendit ut homines caeca errorum caligine mersos illuminaret, eosque effuso sanguine redimeret, ut « exhiberet ipse sibi gloriosam Ecclesiam non habentem maculam aut rugam » (*Eph.* 5, 27), usquequaque Nos, qui eius vices in populo christiano gerimus, id efficere impense movet ut non modo homines summo huius redemptionis beneficio fruantur, verum etiam ut copiose amplissimeque eo uti possint. Quapropter, cum per apostolicas sub plumbo Litteras « Quibus christiani », die vicesimo tertio mensis Maii, superiore anno datas, dioecesim S. Andreae de Tuxtla ex quadam parte dioecesis Tehuantepecensis constituerimus, censueritque venerabilis Frater Aloisius Raimondi, Archiepiscopus titulo Tarsensis et in Ditione Mexicana Apostolicus Delegatus, bene fieri, si dioecesis Tehuantepecensis, cuius reliqua territorii pars omnis intra fines civilis provinciae Antequera seu Oaxaca exstat, provinciae ecclesiasticae Antequerensi aggregaretur, Nos, re bene reputata, Ordinariorumque locorum Praesulum sententia exquisita, id quod expostulatum est rei christianae incremento esse cessurum reputantes, de Nostra apostolica auctoritate id statuimus ac iubemus. Dioecesim Tehuantepecensem, quae fuit adhuc suffraganea metropolitanae Ecclesiae Verae Crucis, eiusque sacrorum Antistitem a iuris dictione sacri Praesulis illius Sedis eximimus, eosque tamquam suffraganeos Archiepiscopo Metropolitae Antequerensi subicimus, ita ut in posterum dioecesis Tehuantepecensis cum suo territorio ad Antequerensem provinciam pertineat. Ceterum volumus ut venerabilis Frater Aloisius Raimondi has Litteras Nostras ad exitum deducat, sive ipse per se, sive per alium, facta scilicet potestate rei agenda necesse-

saria. Cum vero res acta fuerit, idem documenta exarare studebit, eademque sinceris exemplis ad S. Congregationem Consistorialem cito mittet. Quod si alius eo tempore Apostolicae in Mexico Delegationi prae-sit, hic sane mandata Nostra faciet eadem potestate.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subituras iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die tertiodécimo mensis Februarii, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri secundo.

IACOBUS A. Card. COPELLO

S. R. E. Cancellarius

PETRUS Card. FUMASONI BIONDI

S. C. de Prop. Fide Praefectus

Hamletus Tondini

Apostolicam Cancellariam Regens

Bernardus De Felicis, *Proton. Apost.*

Caesar Federici, *Proton. Apost.*

Loco ☒ Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CII, n. 48.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

SANCTUS VINCENTIUS A PAULO, CONF., PRAECIPUUS PATRONUS CAELESTIS
DIOECESIS ARCIS DELPHINI RENUNTIATUR.

IOANNES PP. XXIII

Ad perpetuam rei memoriam. — Studio inflammatus Regni Dei propagandi, Sanctus Vincentius a Paulo primos Evangelii praecones in regionem, quae nunc finibus dioecesis Arcis Delphini continetur, misit, atque adeo effecit, ut ethnicae superstitionis caligo discuteretur et lux christianae veritatis feliciter ibidem affulgeret. Probatissimo igitur ductus consilio, Venerabilis Frater Alfonsus Fresnel, Episcopus Arcis Delphini, vota quoque sacri cleri populiue fidelis suis curis commissi proferens, Nos rogavit, ut Sanctum Caelitem illum, de christiano nomine optime meritum, suae iurisdictionis caelestem renuntiarem Patronum. Quibus precibus libenter admissis, Nos, e Sacrae Rituum Congregationis consulto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum Sanctum Vincentium a Paulo, Confessorem, totius dioecesis Arcis Delphini, in Madagascaria Insula, praecipuum apud Deum *Patronum* constituimus ac declaramus, omnibus adiectis honoribus ac privilegiis liturgicis, quae principalibus dioecesium Patronis rite competunt. Contrariis quibusvis non obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sorti et obtinere; illisque, ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Roma, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VII mensis Aprilis, anno MCMLX, Pontificatus Nostri secundo.

D. Card. TARDINI
a publicis Ecclesiae negotiis

II

BEATA MARIA VIRGO SUB NOMINE « IMMACULATAE CONCEPTIONIS » PRAECIPUA
APUD DEUM TOTIUS MORONENSIS DIOECESIS PATRONA CONFIRMATUR.

IOANNES PP. XXIII

Ad perpetuam rei memoriam. — Quae festo die Apparitionis Beatae Mariae Virginis Immaculatae, anno MCMLVII, a Decessore Nostro imm. mem. Pio PP. XII constituta est Moronensis dioecesis in Argentinae Reipublicae finibus, non immerito eandem Deiparam primae labis expertem sibi Patronam adoptavit. Cuius confisos praesidio spes Nos tenet fore, ut res catholica ea in regione laetis auctibus crescat et pietatis studio vehementius in dies inflammentur Christifidelium animi. Cum igitur Venerabilis Frater Michaël Raspanti, Moronensis Episcopus, Nos rogasset, ut huiusmodi electionem auctoritate Nostra ratam haberemus, Nos preces ab eo delatas libenti animo audire statuimus. Itaque, ex Sacrae Rituum Congregationis consulto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum Beatam Mariam Virginem, nomine « Immaculatae Conceptionis » insignem, totius Moronensis dioecesis praecipuam apud Deum *Patronam* confirmamus, seu iterum constituimus ac declaramus, omnibus adiectis honoribus ac privilegiis liturgicis, quae principalibus dioecesium Patronis rite competunt. Contrariis quibusvis non obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque, ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Roma, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xv mensis Aprilis, anno MDCCCLVIII, Pontificatus Nostri primo.

D. Card. TARDINI

a publicis Ecclesiae negotiis

III

BEATA MARIA VIRGO, QUAE UT AUXILIUM CHRISTIANORUM INVOCATUR, IN PRAECIPUAM CAELESTEM PATRONAM DIOECESIS VIEDMENSIS ELIGITUR.

IOANNES PP. XXIII

Ad perpetuam rei memoriam. — Auxiliatricem Virginem Mariam Christifideles dioecesis Viedmensis in finibus Reipublicae Argentinae praecipuo singularique perhibentur obsequio excolere, ad eamque rebus in artis fidentes confugere. Cuius iurisdictionis princeps templum in honorem eiusdem Almae Deiparae, quae ut « Auxilium Christianorum » ab Ecclesia invocatur, est consecratum. Cum igitur Venerabilis Frater Iosephus Borgatti, Viedmensis Episcopus, Nos rogasset, ut Beatam Mariam Virginem, titulo illo insignem, suae dioecesis renuntiarem caelestem Patronam, Nos precibus huiusmodi libenti animo volumus concedere, probe fore confisi, ut ex hoc patrocinio fructus uberes, ad religionis augmentum quod attinet, populus fidelis perciperet. Itaque, e Sacrae Rituum Congregationis consulto, omnibus rei momentis attente perpensis, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum Beatam Mariam Virginem, « Auxilium Christianorum » appellatam, dioecesis Viedmensis praecipuam apud Deum caelestem *Patronam* constituimus ac declaramus, omnibus adiectis honoribus ac privilegiis liturgicis, quae principalibus dioecesium Patronis rite competunt. Contrariis quibusvis minime obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque, ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Roma, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIX mensis Aprilis, anno MCMLX, Pontificatus Nostri secundo.

D. Card. TARDINI
a publicis Ecclesiae negotiis

IV

SANCTUS IOANNES BOSCO, CONF., CAELESTIS PATRONUS ELIGITUR OMNIUM
HISPANORUM IUVENUM TIRONUM OPIFICUM, VULGO « JOVENES APRENDICES
ESPAÑOLES ».

IOANNES PP. XXIII

Ad perpetuam rei memoriam. — Peculiare studium singularisque cura, ut neminem fugit, iis sunt impendenda, qui, aetate florentes, artes discunt, ut eorum vita ad veram hominum dignitatem et religionis pietatisque rationes conformetur. Quod nostra aetate obtinet maxime, qua tot disseminantur pravae doctrinae, corruptelarum auge-sunt illecebrae, non pauci ad materiam omnia referunt, ita ut adulescentulorum animis impendeat periculum multiplex. Hoc sentientes ac pastoralis acti sollicitudine, totius Hispaniae Purpurati Patres et Archiepiscopi Metropolitani, vota quoque significantes sacri cleri ac civilium potestatum, Nos rogaverunt, ut Sanctum Ioannem Bosco, iuventutis parentem et amicum communi laude celebratum, tironum seu pusionum opificum universae Hispaniae caelestem Patronum pro Nostra benignitate renuntiarem. Quas preces Nos, qui eundem Sanctum Caelitem praecipua veneratione prosequimur, libenter statuimus admittere, fore confisi, ut, eo tuente, pueri Hispani, qui artibus discendis dant operam, olim in vitae actione Ecclesiae ac patriae adiungant honorem, afferant utilitatem. Itaque, e Sacrae Rituum Congregationis consulto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra, deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum Sanctum Ioannem Bosco, Confessorem, omnium Hispanorum iuvenum tironum opificum, qui « Jóvenes Aprendices Españoles » vulgo vocantur, caelestem apud Deum *Patronum* constituimus ac declaramus, omnibus adiectis honoribus ac privilegiis liturgicis, quae coetuum seu ordinum Patronis rite competunt. Contrariis quibusvis nihil obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque, ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Roma, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXII mensis Aprilis, anno MCMLX, Pontificatus Nostri secundo.

D. Card. TARDINI

a publicis Ecclesiae negotiis

EPISTULAE

I

AD EM̃UM P. D. ALOISIUM IOSEPHUM TIT. S. BERNARDI AD THERMAS S.R.E. PRESEB. CARDINALEM MUENCH, QUEM LEGATUM DELIGIT, UT CELEBRITATIBUS PRAESIT IN INSULA MELITA AGENDIS OB UNDEVIGINTI IMPLETA SAECULA, EX QUO S. PAULUS APOSTOLUS AD EAM ORAM NAUFRAGUS ADACTUS FUIT.

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Undeviginti saecula cum hoc anno impleantur, ex quo S. Paulus Apostolus, naufragium passus, ad Melitam insulam adactus fuit, et opimo cum fructu illic Christi Evangelium nuntiavit, ad tantam memoriam repetendam ibidem publicas, ut addecet, celebritates parantur.

Quae ut pro magnitudine eventus sollemniores contingant, Venerabilis Frater Michaël Gonzi, Melitensis Archiepiscopus, id suppliciter expetivit, ut e sacro Collegio purpuratorum Patrum mitteremus, qui, Personam Nostram gerens, sacris ritibus et coetibus ibi agendis praeesset.

Re mature perpensa, te, Dilecte Fili Noster, Legatum Nostrum eligimus et renuntiamus, ut religiosa festa praesidendo decores, quibus in Melitense litus adventus Doctoris gentium, debita cum gratiarum Deo reddenda actione, magnificis recolatur praeconiis, atque os veluti Nostrum effectus, pio et diserto eloquio, ut soles, gratulationes, adhortationes, vota dilectae Nobis insulae afferas.

Haec clementia caeli, piscosis maris sinibus, frugifero agro, bona incolarum indole celebrata est. At multo maioribus muneribus quam iis, quae a natura rerum accepit, caelesti gratia largiente, ditata est, cum beatissimum Paulum haud modica humanitate, tres per menses, hospitio excepit.¹

Liberalitate se vinci a Melitensibus Christi Apostolus non sivit atque, ubertim effuso Evangelico sermone, quem divina miracula et signa confirmarunt, invexit eis catholicam fidem, quae pura sanitate fulget et per saeculorum cursum insidiis non territa, rupe maris undis percussa firmior est, ductrix morum, honestatis et sanctitatis altrix, concordiae vinculum, felicitatis pignus perpetuum.

¹ Cfr. Act. XXVIII, 1-11.

Hac de causa merito de Melita antiquo rhytmo canitur : *Ex quo fidem recepisti, Recidiva non fuisti, Civitas prae nobilis.*

Christiani nominis propugnaculum, Melita evangelicis virtutibus nitent et floreat, eaque in exemplum operosam et integram fidem servet, cuius S. Paulus illi fuit sator et praeco, a maioribus quasi hereditate acceptum inenarrabilis pretii thesaurum.

Per historiae decursum varias ei fuisse temporum vices, easque haud omnes laetas probe scimus. Futuri aevi eventus — id paternis votis cupimus — eiusmodi sint, qui rerum felicitates et prosperitates gignant.

Quidquid autem continget, hoc erit Melitensibus aequè iustum ac perpetuo profuturum, ut privatae et sociali vitae nullum aliud ponatur fundamentum praeter id, quod a Sanctissimo Apostolo positum iis est, Iesus Christus.²

Haec loquere et adhortare, Dilecte Fili Noster, cum Legati Nostri munere in Melitensibus celebritatibus fungeris. Quod ut omni ex parte bene vertat atque uberem fructum pariat, Dei invocata ope, Apostolicam Benedictionem tibi impertimus, eandemque sollertissimo Melitensi Archiepiscopo, Antistitibus, Magistratibus, sacerdotibus et christifidelibus, illic interfuturis, volenti amantique animo pertinere volumus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die III mensis Martii, anno MCMLX, Pontificatus Nostri secundo.

IOANNES PP. XXIII

II

AD EM̃UM P. D. ALOISIUM IOSEPHUM TIT. S. BERNARDI AD THERMAS S. R. E. PRESB. CARDINALEM MUENCH, QUINQUE A SUSCEPTA EPISCOPALI DIGNITATE LUSTRA IMPLENTEM.

IOANNES PP. XXIII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Si religiosae piaequè mentis officio semper sacri Psaltae illa vox congruit : *Benedicam Domino omni tempore, semper laus eius in ore meo*,¹ cum nulla dies, nullaque hora beneficiis vacent caelestibus, tamen, statis celebribus ex more temporibus, effusior et publica Deo gratiarum actio

² Cfr. 1 Cor. III, 11.

¹ Ps. 33, 1.

exsolvenda est, cum retro verso animi obtutu, emensa vitae semita supernae misericordiae multiplici largitate manifestius apparet conspersa.

Hoc te quoque addecet, Dilecte Fili Noster, qui quinque a suscepta episcopali dignitate mox celebraturus es lustra.

A qua fausta recolenda memoria Nos alieni esse non patimur, quin etiam, paternae moti benevolentiae studio, quo te complectimur, felicia cuncta tibi percupimus, non sine gratulationibus, quae bonae in te estimationis indices sunt et nuntiae. Nam Fargensis Ecclesiae Episcopus creatus, in pastorali tuo munere exercendo illustria amoris fideique testimonia dedisti. Praeter alia in te caritatem opificum et tenuiorum studiosam valde amamus. Cum socialis rei disciplinis alte imbutus sis, bonus, vigil, providus pastor praesertim rei sociali doctrina collustrandae et operibus provehendae omni contentione vacasti.

In episcopalibus Consiliis, eadem super re exquisita semper tua sententia fuit, atque diu cum moderabaris illam quae Anglico sermone « National Catholic Rural Conference » nuncupatur, sapientia, sedulitate, navitate praeclara tibi merita comparasti. Latior deinde porro patuit sollicitudo tua erga inopes et calamitatibus adflictos, cum postremo bello ex universis gentibus confecto, Apostolicus Visitator in Germania ac postea illic Apostolicus Nuntius fuisti: praegravis partes officii magna prudentia, sollertia pari persolvens, huic Petri Sedi expectationi cumulate respondisti. Has tuas eximias animi laudes tuosque labores ut aliquo adspectabili praemio afficeremus, te Sacra Romana Purpura decoravimus. At nunc in Romana Curia consiliorum lumine et operae actione Nos in universali explendo ministerio adiuvans, animi Nostri magis magisque demereris gratiam, quam etiam hasce per Litteras feliciter ominando tibi proferre gaudemus.

Longam igitur tibi terrestris lucis usuram admota Deo prece poscimus, ut ipse animo et corpore validus, in Catholicae Ecclesiae emolumentum et decus multa sapienter cogites, cogitata actuose perficias, et solaciis affluas.

Nihil denique Nobis reliquum est nisi ut tibi, Dilecte Fili Noster, Apostolicam Benedictionem, supernorum auxiliorum pignus, impertiamus, quam et ad universos sacro anniversario tuo interfuturos pertinere libenter volumus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XXV Iunii anno MCMLX, Pontificatus Nostri secundo.

IOANNES PP. XXIII

III

AD EM̃UM P. D. GUSTAVUM TIT. S. HIERONYMI ILLYRICORUM S. R. E. PRESB. CARDINALEM TESTA, QUEM LEGATUM MITTIT AD EUCHARISTICUM EX UNIVERSIS GENTIBUS CONVENTUM MONACHII CELEBRANDUM.

IOANNES PP. XXIII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Monachium, Bavariae caput, Germaniae urbs florentissima, ingeniis, fastis, artibus conspicua, atque erga adorandum altaris Sacramentum pietate nobilissima, proximo mense Augusto, Eucharistici ex universis gentibus Conventus sedes erit, quem et insignem et perpetuo memorandum futurum esse facile confidimus.

Ut autem Eucharistico Conventui Monachii habendo non solum flagrantibus votis, sed etiam, ut rei gravitas poscit, per Purpuratum Patrem, qui Nostram gerat personam, praesentes adsimus, te, Dilecte Fili Noster, Legatum deligimus et renuntiamus, qui Nostro nomine piis celebratibus et coetibus eius praesideas. Cum vero probe noverimus eximias dotes, quibus animus tuus exornatur, minime dubitamus, quin hac legatione, quam tibi demandamus, cum laude et decore fungaris, atque inde ad fovendum Eucharisticum cultum et ad religionis utilitates provehendas occasionem nanciscaris praeclaram.

Cuius rei causa veluti os Nostrum factus, Dilecte Fili Noster, sollertem operam dabis, ut mentis cogitationes, vota et omina Nostra Congregationi illi adfuturis proferas atque declares. Celsissimi Sacramenti, quo Christus Iesus sub speciebus panis et vini est praesens, sacerdotum ministerio Hostiam puram et rationabilem aeterno Patri se offert, ac vitale simul nobis alimonium se praebet, hoc proprium et praecipuum est, ut unitatis sit signum et artifex: « Salvator noster in Ecclesia tamquam symbolum reliquit eius unitatis et caritatis, qua christianos omnes inter se coniunctos et copulatos esse voluit » (Conc. Trid., Sess. XIII). Quam unitatem eiusdem sacrosancti mysterii ipsa materia prae se fert. Ut scilicet ex multis granis unus confectus est panis et ex racemorum disperso numero unum exstitit vinum, ita fideles sumendo Christum, unum Christi corpus, unam Ecclesiam perficiunt.

Etenim Spiritus Sanctus, qui in sinu Virginis Mariae corpus Christi formavit, ipse Christi capitis mystica membra fingit et conectit, sanat

et firmat. Quapropter eius virtute oportet perfecte et plene Ecclesiae filios mundari, cum divinis mysteriis intersunt et Angelorum Pane vescuntur, ut sese in Christum convertant. Accedant pulchri ad Pulchrum; propinquant ad lumen, fulgescant; et ut contingant tam celsa, sua post se noxia et misera salutari contemptu relinquant: *recedant vetera, nova sint omnia, corda, voces et opera.*¹

Spiritus Sanctus enim tanti operatione mysterii Ecclesiae fit vita, quae nescit senium, ver gignit quod expers est hiemis, inter dura et adversa non defuturam certamque efficit disponitque victoriam.

Dilectissimus Nobis Cardinalis Archiepiscopus Monacensis et Frisingensis, Eucharisticae Congressioni, quam tam pio studio et studiosa pietate ibi parat, id quidem defert, ut ea veluti liturgica statio sit, quae Romae quadragesimali tempore rite haberi solet, statio scilicet non Urbis, sed orbis, ubi pro militanti Ecclesia universa et saeculi necessitatibus, fortium agmine instructo, ardenti cum certatione preces fundantur. Placet admodum Nobis hoc piaie mentis consilium; atque e vestigio declarare properamus, quali assequendarum rerum proposito cupiamus tot supplicum voces ad caelum attolli. Iisdem nempe hoc continetur causis, ob quas Oecumenicum Concilium celebrandum esse statui-mus. Orandus illic scilicet Deus et coniungendae sunt uno nisu vires, ut materialismus qui audit, quo degenerant hominum mores, demum summis, quae spiritualia efferunt, rationibus cedat atque facessat. Ac potissimum supplicandum est, ut Christi religio universos per terrarum orbis fines, amotis repagulis, propagari possit, ut ad christianae legis principia socialis rei instituta et actio vitae conformentur, ut denique religionis praeceptis et afflatu casta ineantur et regantur conubia.

Pro certo habentes hortationes Nostras libenter susceptum iri, urbi Monachio, quae Christo Regi, eucharistico velamine abscondito, memorandum instruit triumphum, praesentem Dei tutelam et iuge praesidium invocamus, ut sinceræ et orthodoxæ fidei in exemplum retinentissima custos, puriore usque christianæ humanitatis iubare floreat et in primoribus Germanorum civitatibus ut multigeno splendore gemma rutilans eluceat; ac tibi, Dilecte Fili Noster, legationi tuæ felicem exitum et eventum exoptantes, Apostolicam Benedictionem impertimus; hanc vero et ad sollertissimum Monacensem et Frisingensem Cardinalem Archiepiscopum, ad ceteros Cardinales, ad Archiepiscopos et Episcopos, ad

¹ Hymn. ad mat. in festo Ss̃m̃i Corporis Christi.

Magistratus, ad sacerdotes et fideles, Eucharistico Conventui ex universis gentibus Monachii interfuturos, pertinere ultro volumus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XXVII mensis Iunii, anno MCMLX, Pontificatus Nostri secundo.

IOANNES PP. XXIII

IV

AD EMUM P. D. IOSEPHUM TIT. S. IOANNIS ANTE PORTAM LATINAM PRESB. CARDINALEM FRINGS, ARCHIEPISCOPUM COLONIENSEM, QUINQUAGESIMUM AB INITO SACERDOTIO IMPLETUM ANNUM CELEBRATURUM.

IOANNES PP. XXIII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Proximo mense Augusto, faustus tibi, Dilecte Fili Noster, illucescet dies, qui plurimas ac suaves in cogitatione defixas excitabit tibi recordationes, ac religiosum animum tuum ad sueto effusiores Deo persolvendas grates impellet: nam ab inito sacerdotio quinquagesimam anniversariam celebrabis memoriam.

Quodsi enim illud sacri Psaltae: *Benedicam Domino omni tempore, semper laus eius in ore meo*,¹ iustum est perennis summo omnium bonorum Largitori obsequii praeceptum, commotiore tamen mentis affectu decet statis ex more temporibus beneficia caelestia recolere, cum praeterita spatia emetiendo, illorum et cumulus et granditas et ordo apertius apparent.

Sive naturae sive caelestis gratiae dona largiter tibi data. Bona indole praeditus, alienis necessitatibus obvenire gaudium potius quam officium tibi reputas, atque, ut sollicitum in proximos studium tibi profferres et exacueres stemmati tuo hoc propositum voluisti insculptum: *Pro hominibus constitutus*. Diligis Alpes, musicen, litteras et, quod potissimum est, catholicam fidem, in qua a pientissimis parentibus eruditus es, eamque sacris doctrinis ac praesertim Divinis Litteris adsiue vacando ita excoluisti, ut ea robore in te sit firma et lumine splendida.

At cum probe tibi persuasum sit fidem sine caritate prorsus arescere, caritate autem et iustitia enutriri, id tibi iniungis curae, ut serena tua

¹ Ps. 33, 1.

sint iudicia, effusa largitas et latissime patens misericordia. Nam tuam et Coloniensis Ecclesiae eximiam caritatem experiundo noverunt Iaponia, Corea Australis, Africa Australis; adiutricem vero tuam opem excepere communia inita consilia, ut per universum terrarum orbem pallida fames, quantum fieri posset, arceretur. Quod quidem Catholicae in Germania Ecclesiae prorsus singulare est, idque, cum praeclari sit exempli, in eius historia aureis inscribendum est litteris.

Nec tacere possumus in exemplum deditam devinctamque voluntatem tuam huic Petri Sedi, custodi veritatis et magistrae virtutis: haec studiosa reverentia inde quoque luculentissime patuit, quod, praesenti tuo vertente felicitatis eventu, inque eius perennandam memoriam Radio-phonicae Vaticanae Stationi summi pretii instrumenta dono danda curasti, quibus ita Nostra amplificatur vox, ut extremas quoque Africae oras puro et claro sonitu attingat.

In pastoralis muneris tui annalibus praeter alia relatu digna nonnulla recensere Nobis placet: permultas aedes sacras in archidioecesis istius finibus e solo excitatas, octo emensa celebrata saecula, postquam Coloniense Templum princeps incohatum est, peractam dioecesanam Synodum salubribus praescriptis insignem, Catholicorum Germanorum Coloniae Agrippinae sollemnem habitum Conventum, cui consilio et arbitrio tuo hoc lemma propositum fuit: *Ecclesia signum Dei inter gentes*.

Praeclara quoque tibi comparasti merita ut Praeses Episcopalium Fuldensium coetuum et domo profugorum expediendis negotiis ut Tutor princeps, ab Apostolica Sede renunciatus.

Haec omnia, quae in laudem tuam memoravimus, valido sint tibi incitamento, ut, in egregie agendo et patiando pro Dei nomine et gloria, pro Ecclesiae firmitudine et decore, nedum interquiescas, humilis amoris semita altiora usque assequaris, secundum illam S. Augustini sanctitudinis formulam, optimo cuique sacro pastori probandam: *Otium sanctum quaerit caritas veritatis, negotium iustum suscipit necessitas caritatis*,² ita ut et contemplatio veritatis et sedulitas operae mutuo vicissim altera alteri cedant, atque sibi et aliis profuturos progignant virtutis effectus. Quae ex animo optantes, Deum exoramus, ut tibi vires tueatur, diuturnam terrestris lucis usuram concedat atque inceptis tuis propitius adsit.

Ut autem salutarior quinquagesimus sacerdotii tui natalis contingat,

² De Civitate Dei, 19, 19.

id tibi facultatis facimus, ut, quo volueris die, adstantibus christifidelibus Nomine Nostro Nostraque auctoritate benedicas, plenaria Indulgentia proposita.

Nihil denique Nobis restat nisi ut tibi, Dilecte Fili Noster, cunctoque gregi moderationi tuae commisso Apostolicam Benedictionem libenti volentique animo impertiamus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die v mensis Iulii, anno MCMLX, Pontificatus Nostri secundo.

IOANNES PP. XXIII

ALLOCUTIO

Delectis viris e multis Nationibus, qui Romam venerunt, ut Coetui quinto, quem « Caritas Internationalis » coegit, interessent. *

Chers Fils,

Ce Nous est une joie de souhaiter aujourd'hui la bienvenue aux membres de la cinquième Assemblée générale de la *Conférence internationale des charités catholiques*, venue célébrer à Rome le dixième anniversaire de sa fondation.

Il Nous plaît d'abord, chers Fils, de vous rappeler, comme un agréable souvenir, que Nous avons vu poser les premiers jalons de cette *Caritas internationalis* en 1947 à Paris, lorsque Nous étions en France le représentant du Saint-Siège. Que de chemin parcouru depuis lors par cette grande organisation qui groupe maintenant quarante-trois nations dont Nous avons le plaisir de saluer ici les dignes représentants! Quel bon travail accompli aussi dans l'esprit de l'Evangile, dont vous êtes les actifs témoins, et dont votre charité vous fait les apôtres efficaces! C'est de tout cœur que Nous faisons monter Notre prière, à laquelle la vôtre s'unit, Nous en sommes sûrs, pour remercier le Seigneur de tant de grâces reçues et de tant d'œuvres réalisées dans ce beau ministère de la charité.

Mais que de détresses à soulager encore dans le monde! C'est pour-

* Die 27 Iulii mensis a. 1960.

quoi vous avez voulu consacrer les travaux de cette Assemblée à « la nécessité d'une pastorale de la charité dans le monde contemporain ». Bien au delà de l'œuvre effectuée par la *Conférence internationale des charités catholiques*, il reste encore en effet beaucoup à faire pour rendre les catholiques du monde entier plus soucieux d'exercer leur devoirs en ce domaine, et pour donner plus d'efficacité à l'ensemble de leurs concours au plan international.

Il s'agit, comme vous l'avez déjà si bien compris, de créer chez les catholiques comme un climat de charité, dans une sorte d'émulation contagieuse où chacun se sente pressé de donner ce qu'il a, de faire ce qu'il peut, de tout son cœur. Il s'agit encore, dans un monde trop souvent sensible aux rapports de force et trop uniquement soucieux d'appliquer une justice quelquefois bien étroite, de réhabiliter la vraie notion de charité, et de remettre en honneur les humbles œuvres de miséricorde, « dont l'Eglise recommande si chaudement la pratique à ses enfants ».¹

Il s'agit surtout de coordonner l'action caritative au plan international, pour que la solidarité des catholiques avec leurs frères dans le besoin, et tout spécialement ceux qui sont cruellement frappés par une soudaine catastrophe, puisse se manifester avec rapidité et efficacité, et c'est là votre tâche irremplaçable. En organisant, par l'utilisation des moyens techniques appropriés, la charité des catholiques à l'échelle du monde entier, vous permettez à l'Eglise d'être constamment présente et agissante partout où quelqu'un souffre dans le monde. Vous réalisez ainsi une adaptation effective de la charité aux besoins des vrais pauvres d'aujourd'hui dont il faut soulager la détresse, et rendez aussi plus efficaces les secours apportés par les catholiques pour soulager la misère humaine.

Ce faisant, vous êtes de bons imitateurs de Saint Vincent de Paul dont l'Eglise vient de fêter, avec l'éclat qui convenait, le tricenaire. Vous mettez en pratique la consigne que Nous donnions alors à cette occasion : « La charité, nourrie et exercée par les mobiles et les intentions toujours et uniquement surnaturelles d'un Saint Vincent de Paul, exige pour notre temps — en plus des voies traditionnelles — des initiatives et des méthodes nouvelles ».² Comme il y a trois siècles Saint Vincent de

¹ Message de S. S. Jean XXIII pour l'ouverture de la campagne de la F.A.O. contre la faim. *L'Osservatore Romano*, 3 juillet 1960.

² Epistula ad Revmum P. Vilelmum Slattery, Moderatorem Generalem Congregationis Missionis. A. A. S. v. LII (1960), p. 147 sq.

Paul suscitait de multiples vocations de dévouement au service des déshérités, tout en coordonnant leurs efforts, il faut aujourd'hui encore susciter dans l'Eglise les apôtres généreux et désintéressés dont la misère du monde a besoin. Il faut aujourd'hui aussi que la charité des catholiques soit pour tous les hommes un témoignage perceptible de la mission salvifique universelle de l'Eglise du Christ.

Nous vous félicitons, chers Fils, d'avoir pris à cœur Nos exhortations paternelles à tout l'univers catholique dans Notre récente Lettre-Encyclique *Princeps Pastorum* pour que tous pratiquent « cette charité qui est le signe distinctif du chrétien, charité qui se tient éloignée de toute discrimination raciale, qui ouvre les bras et le cœur à tous, frères et ennemis ».³ Chacun sait la part importante que vous avez prise dans le bel effort de solidarité qui s'est manifesté à travers le monde en faveur des victimes des récentes catastrophes, tout spécialement au Chili. Et Nous encourageons et bénissons de tout cœur vos projets d'aide fraternelle aux pays d'Afrique, d'Asie, et d'Amérique latine, aide immédiate indispensable pour procurer du pain à ceux qui souffrent de la faim, aide à plus long terme aussi et non moins importante pour permettre à ces pays en voie de développement d'accéder à une saine économie qui permette à leurs ressortissants une vie plus humaine.

Nous aimons enfin vous redire en terminant cet aimable entretien de ce matin l'encouragement que Nous donnions naguère aux représentants des Œuvres de miséricorde de Rome : « Sachez, vous aussi, être pleins de foi et de l'Esprit-Saint, de grâce et de force, comme le saint Lévite Etienne, pour répondre dignement aux espérances que l'Eglise met en vous, et pour accomplir dans un effort de perfection les différentes œuvres confiées à votre compassion de chrétiens ».⁴ C'est dans cette confiance qu'avec tous Nous vœux et Nos meilleurs encouragements paternels pour la bonne poursuite de votre tâche, Nous invoquons sur vous l'abondance des grâces divines en gage desquelles Nous vous acordons de grand cœur une large Bénédiction Apostolique.

³ A. A. S., vol. LI, 1959, p. 853.

⁴ *L'Osservatore Romano*, 22-23 février 1960.

NUNTII RADIOPHONICI

I

CHRISTIFIDELIBUS MELITENSIBUS, UNDEVICESIMUM REVOLUTUM SAECULUM
CELEBRANTIBUS A DOCTORIS GENTIUM IN EORUM INSULAM ADVENTU. *

Venerabili fratelli e dilette figlie di Malta!

Con profonda soddisfazione vi porgiamo il Nostro paterno saluto, lieti di poterCi rivolgere direttamente a voi per il tramite delle onde radiofoniche, al termine delle celebrazioni per il XIX centenario del naufragio di S. Paolo nella vostra isola.

La Nostra prima parola vuole essere di vivo compiacimento per il fervore da voi dimostrato in questa circostanza, che sarà ricordata a lettere d'oro nei fasti della storia religiosa di codesta isola nobilissima e cattolicissima, come ben volle chiamarla il Nostro Predecessore Pio XI di ven. mem. Fin dall'inizio dello scorso anno avete preparato infatti i vostri cuori alla commemorazione del fausto evento, corrispondendo alle pastorali premure dello zelante Arcivescovo Metropolita, ben assecondato dal Vescovo di Gozo. Sicchè ben possiamo affermare che non più soltanto per tre mesi, come raccontano gli Atti,¹ ma per tutto questo tempo la figura dell'Apostolo Paolo si sia levata di mezzo a voi, a rinnovare il fervore, la santa emulazione nel bene, l'intima trasformazione dei cuori, operati dal suo temporaneo soggiorno di allora, e a far echeggiare sempre più alto l'annuncio del suo Vangelo.²

La voce di Paolo non è risonata invano su codesta isola benedetta. Sospintovi dalla volontà di Dio, a cui obbediscono i venti e il mare,³ dopo quattordici giorni di indicibili privazioni su la nave sbattuta dall'uragano, la sua venuta tra voi segnò l'inizio di una nuova era. La narrazione degli *Atti degli Apostoli*, che nella descrizione della tempesta e del naufragio ha tratti efficacissimi di rara potenza drammatica, sembra placarsi, nel brano del soggiorno maltese di Paolo, in un clima serenamente intimo e familiare, come l'azzurro del cielo disperde la foschia del temporale. E, come degno sfondo alle gesta dell'Apostolo, brilla di luce purissima

* Die 24 Iulii mensis a. 1960.

¹ Act. 28, 11.

² Cfr. Rom. 16, 25.

³ Cfr. Matth. 8, 27.

l'atteggiamento di quei primi isolani, ricchi di « molta umanità », ⁴ cordiali, semplici e schietti, il cui profondo sentimento religioso fu così largamente premiato dalla predicazione del vero Dio.

Oh, sì, la vostra isola, che sorge a specchio del mare come una perla di lucente bellezza, aveva già, nella sua vita millenaria, invidiabili titoli di onore, per la sua antichissima civiltà, per i suoi templi famosi, per la religiosità dei suoi abitanti. Ma con la venuta di Paolo, accolto con tanta carità e accompagnato con « molti onori », ⁵ doveva cominciare la sua vera gloria, la più pura e più nobile, sfolgorante di luce per i lunghi secoli della sua storia dolorosa ed eroica. E, difatti, che cos'altro mai ha animato i vostri padri a quella fedeltà a Dio ed alla Chiesa, a quell'attaccamento alla cattolica unità, che forma il vostro vanto più alto? Che cosa ha reso la vostra isola una cittadella avanzata del Cristianesimo tra le agitate vicende del Mediterraneo? Soltanto la fede cristiana, a voi portata dall'Apostolo « prigioniero di Cristo Gesù », ⁶ e deposta nei cuori come un seme di ineguagliabile fecondità.

Ben a ragione le celebrazioni centenarie, che oggi si concludono, hanno assunto il significato di un trionfo della fede cristiana, pubblicamente attestata in faccia al mondo intero da voi, che volete essere i degni discendenti degli antichi e buoni ospiti dell'Apostolo naufrago.

Diletti figli!

Tutto nella vostra isola ancora parla di San Paolo. Egli è rimasto per voi « l'Apostolo Padre » per eccellenza, colui che vi ha generati alla vera fede. Di lui parlano le molte chiese e cappelle a lui dedicate, fra le quali rifulge la chiesa cattedrale, elevate nei luoghi santificati dal suo passaggio; ma specialmente vive sono rimaste in voi le sue parole.

Oh, le parole sante e benedette dell'Apostolo! quale luce e quale forza continuano a dare alla Chiesa; quale miniera inesauribile di teologia e di spiritualità si apre, con abissi insondabili, in ciascuna di esse, rivelando il mistero ascoso da secoli in Dio, la salvezza nostra ottenuta per mezzo del Cristo e comunicata nella Chiesa, suo Corpo Mistico. Quale luce di orientamento e quale forza di amore esse dànno alla odierna società, minacciata da tanti errori, e specialmente inaridita dal freddo dell'egoismo e del mutuo sospetto!

⁴ Act. 28, 1.

⁵ Act. 28, 10.

⁶ Eph. 3, 1.

A queste parole, che durante tutto l'anno centenario avete approfondite e gustate, Noi vogliamo richiamarvi, rivolgendovi l'invito di Paolo : « *Sic state in Domino!* Tenetevi saldi nel Signore! ». ⁷ E ancora : « Del rimanente adunque, o fratelli, vi preghiamo e scongiuriamo nel Signore Gesù, che, come avete imparato da noi, in qual modo dobbiate camminare e piacere a Dio, così pur camminate, onde sempre più siate in abbondanza! ». ⁸

Ecco, fratelli e figli diletteggianti, la consegna dell'Apostolo alla vostra vita di fedeli cattolici : stare saldi : camminare : e piacere a Dio.

Stare saldi nel Signore, per mantenere quella stabilità e fermezza che è proprietà degli uomini forti e coraggiosi. Saldi nella fede, di fronte alle lusinghe dell'errore, con cui Satana, trasfigurato talvolta in un angelo di luce, cerca di far dimenticare l'eredità sacra del Cristianesimo. Saldi nella morale, nella pratica generosa dei dieci comandamenti, dei precetti della Chiesa, e delle quattordici opere di misericordia, per resistere alle seduzioni che qua e là fanno sentire la loro voce di sirene ingannatrici. Saldi nel Signore, per conoscerlo, amarlo e servirlo, nutriti, con la grazia, della sua stessa vita, e alimentati dal suo Corpo prezioso, che è pegno di vita eterna e di gloria futura. Saldi nella obbedienza fedele alla sacra Gerarchia, che in mezzo a voi rappresenta Cristo stesso, assicurandovi la genuinità del vostro ossequio a Dio.

Tale stabilità non significa tuttavia pigro indugiare su posizioni raggiunte, e tanto meno mancanza di vita. Secondo l'insegnamento paolino bisogna muoversi, andare avanti : *camminate*, è la sua forte consegna. Lo ripetiamo particolarmente alla gioventù, che talora può essere tentata di pensare che l'obbedienza alle leggi del Signore e della sua Chiesa significhi una menomazione, un essere frenati e tarpati nel volo verso la libera affermazione della personalità. Ebbene, no, dilette figli : il vero cristiano, colui che ha fatto suo l'insegnamento e l'esempio di San Paolo, non sa che cosa voglia dire fermarsi o, peggio, indietreggiare : ma, pieno di liete speranze e del desiderio di migliorarsi e di migliorare il mondo, avanza serenamente in una continua ricerca del bene : in un continuo approfondimento della propria altissima dignità di vivente in Cristo, a cui vuole adeguare pensieri, affetti, attività e lavoro. Bisogna camminare nel continuo perfezionamento di se stessi, nella ricerca del ben fare, nella pace con Dio e col prossimo, persuasi che solo così si è moderni, si è

⁷ Phil. 4, 1.

⁸ Thess. 4, 1.

completi, si è aggiornati, in una prospettiva che unisce il tempo alla eternità, la creatura a Dio. È sempre l'Apostolo che parla : sentite : *Tutto è vostro, ma voi siete di Cristo, e Cristo di Dio.*⁹ E ancora : *Tutto ciò che è vero, tutto ciò che è onesto, tutto ciò che è giusto, tutto ciò che è santo, tutto ciò che rende amabile, tutto ciò che fa buon nome, se qualche virtù, se qualche lode di disciplina, a queste cose pensate.*¹⁰

Camminare infine per *piacere a Dio* : che è il più grande e nobile scopo della vita, e la fonte inesauribile delle più pure soddisfazioni. La vostra storia, o dilette figli di Malta, si può compendiare con queste parole : perchè, dal momento in cui la religione cristiana si radicò in mezzo a voi, nient'altro hanno voluto compiere i vostri padri, se non piacere a Dio con una vita intemerata e con una pratica esemplare del cristianesimo.

Sia questo il rinnovato impegno, che salga al cielo dai vostri mille petti, in questa ora vespertina piena di raccoglimento e di dolcezza. Sia questa la promessa, che degnamente coroni la comune letizia dei vostri cuori.

E per Noi dolce pensare che, in questo momento, nella penombra solitaria della sua grande Basilica Romana su la via Ostiense, le ossa del vecchio Apostolo esultino nella tomba per il rinnovarsi del fervore e dei sentimenti, da lui suscitati un giorno nella vostra isola : e che dal Cielo più copiosa discenda la sua protezione, apportatrice di continue grazie su la vostra fervida e fedele comunità, da lui stesso fondata.

Oh, Paolo di Tarso, vaso di elezione per tutte le genti, che nelle tue infinite peregrinazioni terrene hai instancabilmente predicato il Cristo Crocifisso, conquistando a Lui il mondo, guarda con paterna predilezione a questo popolo, che è rimasto tuo fin da quando ad esso ti mostrasti. Tu sei ad esso padre e maestro : tu lo hai ispirato nelle prove, lo hai rinvigorito nelle lotte, lo hai sostenuto con la tua sapienza e col tuo esempio. Fa che, per tua potente intercessione, questa isola, ch'è *Civitas praenobilis*, rimanga sempre la tua eredità.

Diletti figli ! Questo è il Nostro voto e la Nostra preghiera. E vi auguriamo di tutto cuore che si compia in voi il più ardente desiderio del vostro Apostolo Padre, l'anelito ispiratore di tutta la sua vita missionaria : *che Cristo abiti nei vostri cuori mediante la fede, acciò essendo radicati e fondati nella carità, possiate con tutti i santi comprendere la larghezza,*

⁹ 1 Cor. 3, 22.

¹⁰ Phil. 4, 8.

*la lunghezza, l'altezza e la profondità : e intendere altresì quella carità di Cristo, che sorpassa ogni scienza, affinché siate ripieni di tutta la pienezza di Dio.*¹¹

In pegno di questa ricchezza divina sul degnissimo Nostro Cardinale Legato, sui Signori Cardinali presenti, sull'Episcopato e sul clero, su le Autorità, e su di voi, diletti figli, e su le vostre famiglie, su le vostre case, e su la vostra terra, Noi vogliamo benedirvi nel suono stesso della lingua maltese :

Inbercuom b'qalbna colla, fisem tal-Missir, u tal-Iben u tal-Ispirtu Santu (Vi benediciamo con tutto il cuore, nel nome del Padre, del Figliuolo e dello Spirito Santo). *Amen.*

II

AD TERMINANDAS CELEBRITATES OB EUCHARISTICUM EX UNIVERSIS GENTIBUS
CONVENTUM MONACHII IN BAVARIA PERACTUM. *

Animo praesentes intentis mentis oculis contemplamur Eucharisticum ex omnibus gentibus Conventum, qui hisce diebus Monachii in Bavaria celebratur.

Prorsus digna fuit Bavaria, quae ad tantum parandum triumphum Christo sub Eucharistico velamine abscondito deligeretur. Ea namque christianis virtutibus conspicua, rebus gestis nobilissima, praeter alia decora, nonnullis Europae regionibus Christi Evangelium invexit, multos Sanctos Caelites peperit, Apostolicae Sedi tres Summos Pontifices, scilicet Clementem II, Damasum II, Victorem II dedit; ac praesertim Monachium, eius urbs caput, erga celsissimum Eucharisticum mysterium cultu praestitit et praestat.

Laudemus consonis vocibus, laudemus silenti animorum cantico mirabile hoc Sacramentum: nam inde militanti Ecclesiae tamquam ab uberrimo fonte virtutes et perfectiones derivantur. Quapropter peropportunum esse ducimus illud quod Eucharistico isti Conventui lemma propositum est, attentis et utilibus explanationibus collustrandum, verba scilicet Divini Redemptoris Eucharistiae Sacramentum pollicentis: « Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».¹ Sanctissima Eucharistia enim, cum Auctorem ipsum gratiae et supremum fontem divinae vitae contineat, in sacri baptismatis aqua renatis huiusmodi vitam roborat et perficit. Quo fit, ut praesertim virtute huius Sacra-

¹¹ Eph. 3, 18-19.

* Die 7 Augusti mensis a. 1960.

¹ Io. 6, 52.

menti in rem deducatur illud quod Christus, bonus Pastor, de se asseruit : « Ego veni ut vitam habeant et abundantius habeant ».² Quam mirum tunc spectaculum patet oculis fidei nostrae, contemplantibus divinae vitae supereffluentem humano generi communicationem vi effectoque Sacrificii Missae et Communionis sacramentalis ! Hac copiosa divina vita fruuntur cumprimis singuli christifideles, qui ita sentiunt in se confirmari et augeri virtutes fidei, spei, caritatis ceterasque cum illis conexas. Eadem divina vita fruuntur christianae familiae, in quarum convictu diligenter ac prompte coluntur fidelitas, mutuus amor, castitas, oboedientia filiorum, atque inde suavissimi pacis et spiritualis gaudii fructus maturescunt. Eadem gaudet et hominum societas, ubi christiani Angelorum pane vescentes « sal terrae ... lux mundi »³ effecti, omnium virtutum, imprimis socialis iustitiae et caritatis, exempla civibus prae-bent. Gaudet pariter et universa Ecclesia, ubi incitamentum, incrementum, praesidium inde excipiunt caelestium veritatum contemplatio et divinus cultus ; ac vehementer laetatur, quod impensissime exinde alitur et exacuitur cura pro iis adhibenda, qui ad sacerdotium ineundum vel ad religiosam capessendam militiam divinitus vocantur, ut sanctissimum illud evangelicae lucis et fraternae pacis opus promoveatur, ad quod Christus Dominus omnes, quotquot suo gloriantur nomine, invitavit, cum ita pro discipulis suis Patrem oravit : « Ut omnes unum sint ».⁴ Iure merito Angelicus Doctor asserit : « Utilitas huius sacramenti magna est et universalis. Magna quidem, quia efficit in nobis nunc vitam spiritua-lem, tandem aeternam. Universalis autem, quia vita quam confert, non solum est vita unius hominis, sed quantum in se est, totius mundi ».⁵

Dilectissimi filii, qui Eucharisticis istis coetibus interestis, vehementer vos adhortamur, ut ad apostolatus opera peragenda inde vires hauriatis, inde inardescatis : e caritate nempe, veritatis comite, vera et sincera salus : « Ecce vos omnes accendentes ignem, accinti flammis, ambulate in lumine ignis vestri et in flammis quas succendistis ».⁶

Caritatis filia et opus iustitiae pax.⁷ Vos omnes quemadmodum et Nos anxii animadvertitis, quanta periculorum nubes humano generi immineat et populorum pax quomodo in discrimine versetur. Ardenti concertatione oremus una simul Iesum Christum, Principem pacis, ut supremorum Civitatum moderatorum mentes collustret, ut, discussa

² Io. 10, 10.

³ Matth. 5, 13-14.

⁴ Io. 17, 21.

⁵ Comm. in Evang. S. Ioannis, c. 6, v. 52, lect. VI.

⁶ Is. 50, 11.

⁷ Cfr. Is. 32, 17.

errorum caligine, veram largiatur gentibus pacem, in reverentia iurium Ecclesiae et humanae dignitatis fundatam, atque denique ut rore caelestis consolationis recreet eos, menti Nostrae nunc praesentes, qui istis triumphalibus festis adesse nequiverunt.

Nec minor Eucharistici mysterii salutaris fructus est spes, quae praesentia lenit acerba, et cuiuslibet etiam ardui boni struit iter, fiduciam facit. Ut Apostolici muneris officium poscit, ut praecipua Nos exigit in Germanos benevolentia, ad religiosam eorum unitatem et pacem Nostrae evigilant curae. Utinam omnes qui christiano nobilitantur nomine ad S. Bonifatii integram fidem, ad Ecclesiam unam et sanctam gressus moveant: haec prorsus peroptata, saluberrima, pulcherrima in unitate fidei concordia.

Haec Nos ominati et adhortati, vestrarum concentui vocum, Sanctissimae Eucharistiae mysterium venerantium, Nostram adiungimus vocem, exstimulatricem scilicet, ut accessione Nostra magis sit iucunda et decora mentis iubilatio: « O divine Redemptor, qui pro mundi vita cotidie in aris nostris offers Aeterno Patri sacrificium Corporis et Sanguinis tui, humanum genus a mortis periculis tuere. Tuere imprimis homines a morte, quae maxime pertimescenda est, a spirituali morte scilicet, cui innumeri animi obnoxii sunt vel eadem misere premuntur. Fac ut nos magis magisque esuriamus et sitiamus Te, in Tabernaculo viventem, velut in tentorio quod in media Ecclesia militanti erigitur; ita quidem ut tua luce perducti tuoque amore succensi per deserti huius mundi periclitationes feliciter transeamus, et ad regionem, quam redempto humano generi promisisti, nempe ad caelestem sempiternae vitae beatitatem pervenire valeamus ».

Effusa interea caritate salutamus vos, dilectissimi Nobis Cardinales, Archiepiscopi, Episcopi, supremi Magistratus et civiles potestates, sacerdotes, fideles, qui etiam e longinquis terrarum oris profecti istic augustum altaris Sacramentum, immensa multitudo, veneramini. Salutamus singillatim omni honore dignum Dilectum Filium Nostrum Cardinalem a latere, Dilectum Filium Nostrum Iosephum Wendel, sollertissimum Archiepiscopum Monacensem et Frisingensem, qui huiusmodi pio incepto tanta diligentia consuluit, et constitutum huius rei causa Consilium, quod summa peritia ei adiutricem operam navavit. Salutationes et gratiarum actiones dignas persolvimus Nationi inclitae Germanorum et peculiari modo Bavarorum genti, liberali hospitio insigni, quae amplissimum istum Conventum eximie paravit. Caelestium denique donorum pignus, Benedictio Nostra in omnes, qui Eucharistico ex omnibus gentibus Conventui Monachii adsunt, copiosa descendat, et in iis maneat semper! Amen.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

CULMENSIS

DECRETUM

DE ERECTIONE DIGNITATIS ARCHIDIACONATUS ET NOVI CANONICATUS INSTITUTIONE IN CAPITULO CATHEDRALI.

Cum Exc^{ms} P. D. Casimirus Ioseph Kowalski, Episcopus Culmensis, supplices Apostolicae Sedi nuper porrexerit preces, ut in vetusto Capitulo Cathedrali Culmensi capitularis dignitas nomine Archidiaconatus appellanda erigeretur atque novus institueretur canonicatus, Sacra Congregatio Consistorialis, praehabito favorabili voto E^{mi} P. D. Stephani S. R. E. Cardinalis Wyszyński, Archiepiscopi Metropolitae Gnesnensis et Varsaviensis, vigore specialium facultatum sibi a S^{mo} Domino Nostro Ioanne Divina Providentia PP. XXIII tributarum, oblatis precibus annuendum censuit.

Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, eorum interesse habentium vel habere praesumentium consensu, praesenti Consistoriali Decreto in cathedrali Capitulo Culmensi capitularem dignitatem Archidiaconatus perpetuo erigit atque novum instituit canonicatum, ita ut exinde praefatum Capitulum cathedrale tribus dignitatibus, Praeposito, nempe, Decano et Archidiacono, atque novem canonicatibus constet.

Collatio vero dignitatis Archidiaconatus, ad normam sacrorum canonum, Apostolicae Sedi reservatur. S. Congregatio Consistorialis tamen, hoc Decreto, dignitatem Archidiaconatus R. D. Francisco Jank, Antistiti Urbano eiusdemque Culmensis Capituli canonico, pro hac prima vice confert.

Ita constitutus Archidiaconus omnibus iuribus et privilegiis coonestabitur quibus aliae eiusdem Capituli dignitates, sive iure communi, sive iure particulari fruuntur et gaudent.

Ad haec omnia perficienda eadem S. Congregatio Consistorialis deputat Eñum P. D. Stephanum S. R. E. Cardinalem Wyszyński, eique necessarias et opportunas tribuens facultates etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, onere imposito ad eandem S. Congregationem Consistorialem quam primum remittendi authenticum exemplar actus peractae executionis.

Quibus super rebus hoc edit Consistoriale Decretum perinde valitum ac si Apostolicae sub plumbo Litterae datae forent.

Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Roma, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 12 mensis Aprilis anno 1960.

✠ MARCELLUS Card. MIMMI, Ep. Sabinen. et Mandelen., *a Secretis*

L. ✠ S.

† Iosephus Ferretto, Archiep. Serdicen., *Adessor*

II YAUYOSENSIS

DECRETUM

DE PRAELATI NULLIUS RESIDENTIAE TRANSATIONE

Quo munera pastoralia in Christifideles, qui amplum territorium Praelaturae Nullius Yauyosensis incolunt, plenius atque efficacius exerceri possint, Illm̃us ac Revm̃us P. D. Ignatius Maria de Orbegoza et Goicoechea, Praelatus Nullius Yauyosensis, Sacrae Congregationi Consistoriali preces obtulit ut memoratae Praelaturae Nullius sedes e civitate vulgo *Yauyos* in urbem *Matucana* appellatam transferretur.

Sacra Congregatio Consistorialis, praehabito favorabili voto Exeñi P. D. Romuli Carboni, Archiepiscopi titularis Sidoniensis et in Republica Peruviana Apostolici Nuntii, rata huiusmodi translationem animarum saluti cessuram, vigore specialium facultatum sibi a Ssm̃o Domino Nostro Ioanne Divina Providentia PP. XXIII tributarum, precibus benigne annuit et praesenti Consistoriali Decreto Praelaturae Nullius Yauyosensis sedem in urbem *Matucana* perpetuo transfert.

Ad haec executioni mandanda eadem Sacra Congregatio Consisto-

rialis memoratum Exc^mum P. D. Romulum Carboni deputat, eidem tri-
buens necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi, ad effec-
tum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate consti-
tutum, onere imposito ad eandem Sacram Congregationem, cum primum
fas erit, remittendi authenticum exemplar actus peractae executionis.

Datum Roma, es Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 23
mensis Maii anno 1960.

✠ MARCELLUS Card. MIMMI, Ep. Sabinen. et Mandelen., *a Secretis*

L. ✠ S.

† Iosephus Ferretto, Archiep. Serdicen., *Adessor*

III

VAYNE CASTRENSIS

(VAYNE CASTRENSIS - SOUTHBENDENSIS)

DECRETUM

DE CONCATHEDRALIS ERECTIONE ET DE DIOECESIOS NOMINIS MUTATIONE

In dioeceseos Vayne Castrensis territorio urbs exstat Southbendensis,
vulgo *South Bend*, quae fidelium numero, religionis ac caritatis ope-
ribus necnon incolarum industria prospera suscepit hac nostra aetate
incrementa.

Proinde Exc^mus P. D. Leo Aloisius Pursley, Episcopus Vayne Ca-
strensis, ad aptius animarum bono consulendum, ab Apostolica Sede
petivit ut templum in memorata urbe exstans, Deo in honorem S. Mat-
thaei Ap. et Ev. dicatum, ad dignitatem Concathedralis eveheretur et
dioeceseos Vayne Castrensis nomen hac ratione opportune mutaretur.

Porro Ssm^{us} Dominus Noster Ioannes, Divina Providentia PP. XXIII,
praehabito favorabili voto Exc^mi P. D. Aegidii Vagnozzi, Archiepiscopi
titularis Myrensis et in Civitatibus Foederatis Americae Septemtrio-
nalis Delegati Apostolici, de consilio infrascripti Cardinalis S. C. Con-
sistorialis Secretarii, ratus id in animarum bonum cessurum, porrectis
precibus benigne annuendum censuit.

Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, eorum interesse haben-
tium vel habere praesumentium consensu, de plenitudine Apostolicae
potestatis, praesenti Consistoriali Decreto perinde valituro ac si Aposto-
licae sub plumbo Litterae datae forent, memoratum templum in urbe
Southbendensi exstans, Deo in honorem S. Matthaei Ap. et Ev. dicatum,

ad dignitatem et fastigium ecclesiae Concathedralis evehit, ita ut posthac in eodem Cathedra episcopalis erigi possit ac debeat et Vayne Castrensi Antistiti liceat, etiam diebus sollemnioribus, prouti magis ipsi expedire videatur, in praefata ecclesia Concathedrali pontificalia exercere et in civitate Southbendensi pro lubitu residere.

Item eadem Sanctitas Sua indulget ut praefata dioecesis — ideoque et eius pro tempore existens Antistes — in perpetuum vocari queat ac valeat Vayne Castrensis-Southbendensis.

Ad haec omnia exsecutioni mandanda Ssm̃us Dominus Noster deputare dignatus est memoratum Exc̃m̃um P. D. Aegidium Vagnozzi, eidem tribuens facultates necessarias et opportunas etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, onere ei imposito ad hanc S. C. Consistorialem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis quam primum remittendi.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Roma, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 28 mensis Maii anno 1960.

✠ MARCELLUS Card. MIMMI, Ep. Sabinen. et Mandelen., *a Secretis*
L. ✠ S.

† Iosephus Ferretto, Archiep. Serdicen., *Adessor*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

NEAPOLITANA

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VENERABILIS SERVI DEI IEREMIAE A VALACHIA, LAICI PROFESSI ORDINIS FRATRUM MINORUM CAPUCCINORUM.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine, earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

Quae stulta et infirma et ignobilia sunt mundi elegit Deus, ut confunderet sapientes et fortia quaeque (cfr. *I Cor.*, 1, 27 ss.), et compu-

tavit inter filios dilectionis suae, illos quorum vitam insensati insaniam aestimaverunt (cfr. *Sap.* 5, 4 s.).

Hoc miserentis Dei consilium admiramur etiam in Venerabili Servo Dei Ieremia a Valachia.

Is natus est die 29 mensis Iunii anno 1556 in Valachiae Principatu, in illa videlicet Dacica Romania, quae originem e Romana gente duxit atque ecclesiasticae vitae primordia e Latino fonte derivavit, ita ut almae Urbis quasi filia iure meritoque habeatur et gloriatur esse.

Parentes habuit catholicos, Stoicam Costis et Margaritam Barbat, ruricolos pietate et honestate admodum praestantes. Qui infantem, ex septem liberis primum, salutifero fonte ablutum, imposito nomine Ioanne, sacroque Chrismate linitum catholicae fidei rudimentis cultuque virtutum ita imbuerunt, ut puer in ipsa tenerrima aetate futurae perfectionis indicia non parva dederit. Eo namque ex tempore Decalogi et Ecclesiae praecepta exacte servavit; orationibus attente vacabat, eleemosynas, quantum sibi fas erat, parentum mores secutus, pauperibus erogabat et, crescentibus annis, ecclesiastica ieiunia tam stricte custodivit, ut quadragesimali tempore etiam a permissis lacticiniis abstineret.

Consiliis piissimae matris obtemperans, quae eum saepe monebat ut, si suae aeternae saluti melius prospicere vellet, in Italiam se conferret, ubi boni christiani habitarent et Papa ipse, Christi in terris Vicarius, sedem haberet, annum agens undevicesimum, comparata sibi exigua pecunia ad iter peragendum, in Italiam contendit, in Dei potius providentia quam pecuniae thesauris confisus. A latronibus in via exspoliatus, firmiore constantia in proposito perseveravit. Impia quoque daemonum suggestione impetitus ad patrios remeandi lares ne fame apud extraneos periret, caelestis spei dape recreatus est; et mendicando, fodiendo inserviendoque agricolis, arenatum structoribus subministrando pro victu, propositi tenacissimus, astus infernales delusit.

Barium tandem in Apulia pervenit, ubi annum circiter commoratus est, indeque se Neapolim transtulit. Ibi inter Fratres Minores Capuccinos, quos iam Barii cognoverat, ascribi humillime petiit. Voti compositus, mutato Baptismi nomine Ioanne in Ieremiam, Ordinis habitum in statu Fratrum laicorum die 7 Maii anni 1578 sumpsit. Iamque et habitu et professione Religiosus, ut celsitudinem perfectionis attingeret, ad ima profundissimae humilitatis, quae virtutum est fundamentum et magistra, descendit. Etenim non solum ministeria laicorum propria, verum etiam viliora quaeque aut magis fastidiosa prompte libenterque

suscipiebat, ita ut omnibus monasterii Fratribus admirationi potius esset quam imitabili exemplo. Vota religiosa, Regulae ceterarumque Ordinis legum praecepta et consilia ad amussim observans, precibus, ieiuniis, vigiliis, flagellis, aliisque austeritatibus in Ordine praescriptis peculiare castigationes ipse ultro adiungebat. Seraphici Patris vestigia premens, totum fere annum in ieiuniorum tempora distributum habebat. Plerumque solis fabis aut oleribus crudis contentus, non saepius quam septies vel octies in anno carnibus vescebat. In eius ore aut silentium residebat aut de Deo rebusque divinis sermo sonabat. Probe cognoscens mandatum Dei esse, ut qui diligit Deum, diligat et fratrem suum (cfr. *I Io.* 4, 21), aegrotorum et infirmorum servitio ita erat deditus, ut omnes, vel foetidis morbis laborantes, in caritatis suae sinu exciperet. Beatissimam Virginem Mariam summa prosequabatur religione ac diligebat, omnesque hortabatur ut Eam amarent, quam ipse tenerrimo animi affectu « Materculam » appellare gaudebat.

Quod vitae genus quam gratum Deo fuerit, luculentis comprobatur est signis: gratia curationum simplici Crucis signo, prophetiis, arcanorum cordis penetratione, suavissimis locutionibus ad oppressorum calamitates demulcendas, atque aliorum miraculorum copia, quibus, uti coevi testes affirmant, a Deo cumulatus plene apparuit. Unde factum est, ut etiam magnates, sacerdotes, theologi, et ipsi Archiepiscopi in humili Fratre laico Ieremia, litterarum omnino ignaro, divinae gratiae exuberantia dona, non minus quam simpliciores homines admirarentur. Quapropter ad eum quam plurimi undique confluebant aut signum Crucis super languores aut consolationis verba in angustiis aut aliquam eius rem devotionis causa impetraturi.

Itaque, Deo et hominibus carus, extremis Ecclesiae Sacramentis munitus, mortem, quam non semel praenuntiaverat, plenus dierum et bonorum operum, obiit Neapoli anno Iubilaeo 1625, die 5 mensis Martii, aetatis suae fere septuagesimo, vitae autem religiosae quadragesimo septimo.

Evulgato Famuli Dei obitu, viduari quodammodo illico visa est tota Neapolitana civitas. Ad eius exequias tam magna virorum et mulierum cuiuslibet condicionis concurrat multitudo ut, ad barbarum tumultum evitandos et reprimendos, corpus adhuc inhumatum hastato Proregis milite armatisque custodibus communiri debuerit. Ieremiam omnes sanctum, omnes Deo carum conclamabant. Cernere erat non sine stupore ac laetitia omnes certatim Servi Dei manus pedesque deosculari,

contrectare, eius corpori admovere coronas, praescindere tunicam, quae tertio ei imposita est, capillos evellere, extorquere ungues.

Deus vero, qui superbis resistit, humilibus autem dat gratiam (cfr. *I Pet.* 5, 5), humilis Servi sui sanctitatem testatam volens, ex eo tempore favoribus et gratiis omne genus, ni forte miraculis, eam inlustravit. Unde, eodem ipso quo vir Dei mortuus est anno, Neapolitanus Archiepiscopus processum super vita eiusque miraculis ordinaria auctoritate confecit, eoque in Sacra Rituum Congregatione discusso, Urbanus Papa VIII commissionem introductionis Causae die 25 mensis Septembris anni 1627 signavit. Constructis deinde apostolicis processibus atque Decreto super non cultu anno 1681 edito, beatus Innocentius Papa XI die 26 Septembris a. 1687 edixit, ut super Famuli Dei Ieremiae a Valachia virtutibus simul ac semel in unica Congregatione Ordinaria cum interventu et voto Rev^morum Consultorum dubium disceptaretur. Verum, quamvis omnia matura essent, huiusmodi disceptatio locum non habuit, et Causa, tam feliciter inita, varias ob extrinsecas rationes tamdiu siluit, donec die 12 mensis Februarii anni 1952 Anteparaeparatorius, die autem 13 Novembris a. 1956 Paraeparatorius Coetus celebrati fuere. Demum die 15 huius mensis Decembris apud Vaticanas aedes, coram S^{mo} D. N. Ioanne Papa XXIII, Generalia Comitia coacta sunt, in quibus Rev^mus Cardinalis Eugenius Tisserant, Episcopus Ostien., Portuen. et S. Rufinae, Causae Ponens seu Relator, dubium proposuit disceptandum: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate cum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine, earumque adnexis Venerabilis Servi Dei Ieremiae a Valachia, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.* Rev^mi Cardinales, Officiales Praelati, Patresque Consultores suum quisque suffragium edidere. Beatissimus vero Pater haec vota benigne quidem excepit, sed sententiam suam edere de more distulit, et ingeminandas esse preces ad maius a Spiritu Sancto lumen obtinendum hortatus est. Modo Sanctitas Sua, omnibus nobilissimae Causae huius momentis sedulo perpensis, hanc diem, 18 mensis Decembris, dilatam tunc temporis sententiam edere volens selegit. Quare accitis ad Se Rev^mis Cardinalibus Caietano Ciconiani, S. R. C. Praefecto, atque Eugenio Tisserant, necnon R. P. Ferdinando Antonelli O. F. M., Fidei Promotore Generali, meque infra-scripto Prosecretario, sacrosancto Missae sacrificio religiosissime celebrato, edixit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate*

cum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis Venerabilis Servi Dei Ieremiae a Valachia, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in Acta S. Rituum Congregationis referri mandavit.

Datum Roma, die 18 Decembris, anno Domini 1959.

✠ C. Card. CICOGNANI, Ep. Tusculan., *Praefectus*

L. ✠ S.

Henricus Dante, *Prosecretarius*

II

HISPALEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI ANGELAE A CRUCE GUERRERO GONZALEZ, FUNDATRICES ET PRIMAE ANTISTITIS GENERALIS CONGREGATIONIS SORORUM A CRUCE.

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio introductionis causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Divus Paulus, cum sacrosanctum Dominicae Crucis signum per varias mundi plagas ferre coepit, vehementissimo affectus est dolore perspicuens *Christum crucifixum, Iudaeis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam* (I Cor. 1, 23), pluribus quoque christifidelibus molestas offensiones excitare, quemadmodum, profusis lacrimis, ad Philippenses scribit, *aiens: Multi enim ambulant, quos saepe dicebam vobis, nunc autem et flens dico, inimicos crucis Christi* (Philipp. 3, 18).

Consimili ac gentium Apostolus animi sensu percellebatur *Serva Dei Angela a Cruce*, medio saeculo XIX, non sine dolore, oculis suis cernens homines, christianos quidem nomine, sed materialismi et liberalismi, qui dicuntur, contagione tabescentes, adeo longe a Cruce Domini abiisse, ut vel apertas adversus Crucis doctrinam inimicitias gererent, vel saltem dicere auderent germanam atque evangelicam Crucis sapientiam non amplius in praxim deduci posse.

Hostium autem vim et copiam minime reformidans, Famula Dei,

edito Crucis signo, in aciem alacris processit, sperans fore ut, vel ipso suae vitae ad Crucem Domini conformatae exemplo, facilem gloriosamque de mundo victoriam reportaret. Cui vero arduo operi aggrediendo divinae tantum gratiae auxilio Angela par exstitit; neque enim generis amplitudine, neque divitiarum vel scientiae pondere, neque ulla alia terrena commendabatur ope.

Ea enim nata fuerat Hispali, die 30 Ianuarii anno 1846, humillimo loco. Eius parentes, ut erant sincera imbuti pietate, curarunt ut sacro Baptismate tingeretur die 2 Februarii, nominibus impositis Maria ab Angelis et Martina a Sanctissima Trinitate. Ad Confirmationis autem Sacramentum accessit die 18 Martii anno 1855. Ob summam, qua eius familia laborabat, egestatem, Serva Dei, adhuc puellula, scholam sutoria arte addiscenda et exercenda commutavit, consueta tamen pietatis exercitia minime praetermittens. Quinimmo, hac tempestate pauperes aegrotos invisere et in seipsam cruentis paenitentiis saevire coepit, magistro spiritus usa Canonico Hispalensi Iosepho Torres Padilla, virtutis et scientiae fama illustri. Illo auctore, perfectioris vitae flagrans studio, anno 1865 inter Carmelitides Hispalenses cooptari voluit; sed frustra, obstitit enim eius parum firma valetudo. Anno autem 1869 adscripta tandem fuit novitiis Sororum a Caritate; verumtamen, paucis elapsis mensibus, gravi ac pertinaci morbo correpta, domum redire coacta est.

Hisce vero contrariis, quibus premebatur, rebus, nec non internis sui spiritus cruciatibus, quos sub hoc eodem tempore patiebatur, minime defecit animo, et cum nulla spes amplius superesse videbatur, ad novam Serva Dei spem exarsit. Deo enim volente et Deipara Virgine opem ferente, probante Confessario, novum religiosarum Institutum in Ecclesia condere molita est, cui nomen tribuit *Hermanas de la Compañía de la Cruz*, finemque praestitit vitam summa paupertate et « abiectio-
ne Crucis Domini » insignem agere, simulque pauperum, aegrotantium praesertim, necessitatibus subvenire. Die autem 2 Augusti anni 1875, tribus aliis piis mulieribus sociis sibi adiunctis, et angusta conductae domo in civitate Hispalensi, prima iecit fundamenta sui Instituti, quod, ab Hispalensibus Archiepiscopis pluries amplissimis verbis commendatum, fuit tandem ab Apostolica Sede Laudis, quod nuncupatur, Decreto die 10 Decembris anno 1898 donatum, et Pontificiam nactum est approbationem die 25 Iunii anno 1904, regnante Sancto Pio X, qui rursus die 14 mensis Iulii a. 1908, apostolica sua auctoritate Institutum Sororum a Cruce definitive sancitum voluit.

Ab anno autem 1875 *Serva Dei* cunctam suam operam posuit in regendo amplificandoque suo Instituto, cui, munere functa Generalis Antistitis, annos quinquaginta tres sancte praefuit; videlicet, ad annum usque 1928, quando hoc munus, de consilio Cardinalis Archiepiscopi Hispalensis, deposuit, licet Apostolica Sedes, cunctarum Religiosarum votis obsecundans, amplissima Servae Dei privilegia ad spirituales moderandas res totius Instituti contulerit.

Sollerti vero Famulae Dei ac diligenti operae tribuendum est religiosum hoc Institutum, mundanorum placitis e regione oppositum, non solum Hispali altas egisse radices, verum etiam suas extendisse propaggines ad plura alia dissita Hispaniarum loca, quibus viginti et sex excitata sunt Congregationis Sororum a Cruce domicilia, non sine magno animarum lucro ac Dominicae Crucis triumpho.

Annos denique nata octoginta sex, suarum Religiosarum et externorum omnium veneratione circumdata, extremisque Ecclesiae Sacramentis munita et meritorum plena, *Serva Dei* piissime obdormivit in Domino, albescente die 2 mensis Martii anno 1932, in domo Generalis Curiae suae Congregationis, Hispalensi in civitate.

Haud semel Dei Famula dicere audita est nullam se invenisse Sororem virtutis huius Instituti propriae plenitudine fulgentem; neque mirum, sublimis quippe valde est atque perfecta vitae abnegatio et austeritas quam Sorores a Cruce profiteri tenentur. Verum age; de communi omnium iudicio *Serva Dei* mirabile prorsus excellentis huius vivendi rationis exemplum ipsa per se praebuit. Haec porro firma et communis omnium persuasio fundamento est magnae illius sanctimoniae famae, qua Famula Dei vivens gavisa fuit, quaeque post eius mortem mire crevit. Ferunt ad sexaginta ferme hominum milia exanime eius corpus, trium dierum spatio, invisisse. Et re quidem vera universa civitas ei parentavit; postea vero innumeri cives Servae Dei sepulcrum turmatim adire coeperunt, supernam eius intercessionem petitori. Ad haec autem sine mora gratiarum et miraculorum accessit rumor.

Quapropter, die 7 Decembris anno 1938 Processus, qui dicitur, informativus super fama sanctitatis vitae, virtutum et miraculorum in genere in Curia ecclesiastica Hispalensi instrui coeptus est; qui feliciter absolutus die 12 Iulii a. 1946, Romam, ad hanc Sacram Rituum Congregationem, delatus est. Interim autem quamplurimae Litterae S. R. E. Cardinalium, Archiepiscoporum, Episcoporum, Hispaniae ipsius Moderatoris, Principum, multorumque virorum tam ecclesiastica quam

civili dignitate insignium ad Summum Pontificem pervenerunt sanctitatis famam Servae Dei comprobantes Causaeque beatificationis introductionem enixe postulantes.

Servatis itaque omnibus de iure servandis, Sacra Rituum Congregatio, scriptis eidem Servae Dei tributis rite perpensis, Decreto diei 25 Iulii a. 1952, approbante Pio PP. XII, ad ulteriora procedi posse edixit. Quapropter, instante Rev^mo P. Mauritio Gordillo, Societatis Iesu et Pontificii de Urbe studiorum orientalium Instituti Propraeside Causaeque ipsius sollertissimo Postulatore, E^mus ac Rev^mus Dominus Caletanus Cardinalis Cicognani, Causae Ponens seu Relator, in Ordinariis eiusdem S. Rituum Congregationis comitiis die 9 Februarii anni huius ad Vaticanum habitis, dubium disceptandum proposuit: *An signanda sit commissio introductionis causae in casu et ad effectum de quo agitur.* Et E^mi ac Rev^mi Patres, sacris ritibus tuendis praepositi, post relationem ipsius Cardinalis Ponentis, audito quoque suffragio Officialium Praelatorum, praesertim R. P. Ferdinandi Antonelli, Fidei Promotoris Generalis, omnibus diligenter perpensis, rescribere censuerunt: *Affirmative, seu signandam esse commissionem, si Sanctissimo placuerit.*

Facta deinde de praemissis omnibus Sanctissimo Domino nostro Ioanni Papae XXIII per subscriptum Cardinalem fideli relatione, Sanctitas Sua rescriptum S. Rituum Congregationis ratum habuit et probavit atque *commissionem introductionis causae Servae Dei Angelae a Cruce Guerrero González manu propria signare benigne dignata est.*

Die 10 Februarii, anno Domini 1960.

✠ C. Card. CICOGNANI, Ep. Tusculan., *Praefectus*

L. ✠ S.

Henricus Dante, *a Secretis*

III

QUEBECEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VENERABILIS SERVI DEI FRANCISCI DE MONTMORENCY - LAVAL, PRIMI EPISCOPI QUEBECENSIS.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate cum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine, earumque adnexis, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

Praecepto quod Dominus Noster Iesus Christus discipulis suis dedit, ut sese invicem diligenter sicut ipse dilexerat eos, aliud novum adiecit mandatum, ut, sicut ipse missus a Patre venit in mundum, sic eius discipuli in universum mundum abirent, gentesque docerent et baptizarent, promissa cum suo perenni auxilio Paracliti virtute. Quo munere sancte perfuncti, Apostoli virique apostolici, ab Ecclesiae primordiis usque in praesens, divinam Iesu Christi missionem in Fidei ipsiusque Ecclesiae propagatione iugiter ostenderunt.

Ex his recensendus est Ven. Servus Dei Franciscus de Montmorency-Laval, primus Quebecensis Episcopus, qui apostolicos viros aemulatus sanctitatis et virtutis fama ita praefulsit, ut dignus habitus sit illustri condecorari testimonio Summi ipsius Pontificis Ioannis Papae XXIII fel. reg. in Epistula diei 25 Augusti a. 1959, occasione sollemnium, quibus saecularis memoria sacrae Hierarchiae in Canada constitutae celebrabatur, et quidem ut qui « ... *pastorali munere actuose et fructuose perfunctus, nominis sui famam inclitam posteris reliquit: haec sane temporis decursu, nedum languescat, vividior et plenior relucet* » (A. A. S. 1959, p. 700).

Dei Famulus in pago *Montigny-sur-Avre*, Carnutensis dioeceseos intra fines, in Gallia, ortum duxit die 30 Aprilis a. 1623, ex legitimis coniugibus Hugone et Michaëla de Péricard, nobilitate, moribus et religione praestantibus.

A teneris annis virtutibus christianis a parentibus initiatus, mundi vanitates et illecebras vitavit, quo Deo inserviret melius virtutesque christianas coleret. Nonum aetatis annum vix agens, in Collegio Flexiensi,

cui sodales Societatis Iesu praeerant, collocatus est, ubi studio cum litterarum tum philosophiae maximo cum fructu incubuit. Eodem anno, videlicet 1631, Servus Dei, qui iam prima vocationis ecclesiasticae indicia prae buerat, sacra tonsura, iuxta temporis consuetudinem, initiatus est vesteque talari indutus. Post triennium deinde, patre orbatus est, et anno insequenti, avunculus eius, Episcopus Ebrouicensis, dignitate canonicali in ecclesia sua eum auxit. Iam ab hoc tempore Dei Famulus totam vitam Deo dicavit et vocem Domini in intimo corde sensit se ad onus vocantem Fidei inter infideles, in dissitis Canadae regionibus, dilatandae.

Litterariis et philosophicis studiis absolutis, Servus Dei in Collegium Claromontanum Parisiis, ut in ecclesiasticis disciplinis erudiretur, transiit. Duorum fratrum natu maiorum morte Famulus Dei caput illustris familiae factus est, atque munere domini temporalis Montigny oneratus. Quapropter studia ad tempus relinquens, domum anno 1645 reversus est, ut de negotiis familiaribus curam gereret, firmo tamen consilio munus sacerdotale adipiscendi et statum clericalem amplectendi. Rebus itaque familiaribus compositis, in urbem Parisiensem rediit.

Cum Parisiis studia perageret, inter sodales adscitus est coetus Bonorum Amicorum seu piae consociationis vulgo « Aa » dictae, cuius socii colloquiis spiritualibus, meditationibus, austeritatibus, aegrorum cura, captivorum visitationibus aliisque caritatis operibus dediti, vitam christianam secundum principia Congregationis Marianae perfecte ducere studebant. Kalendis Maiis anni 1647 presbyteratu initiatus est, et mox sacerdotale ministerium exercere coepit, eximia zeli apostolici omniumque virtutum specimina praebens. Insequenti anno munere archidiaconi maioris ecclesiae Ebrouicensis donatus est, et quinque post annos Vicarius apostolicus Tunquinensis est designatus, omnibus iuribus domini loci Montigny fratri natu minori censis. At, Deo aliter disponente, Alexander Papa VII anno 1658 eum Episcopum Petrensem elegit et Vicarium Apostolicum in Nova Gallia constituit; Episcopus consecratus, die Paschatis a. 1659 e Gallia cum aliquot Evangelii praeconibus discessit, ut ad destinatum sibi campum perveniret.

Maritimo itinere expleto, Servus Dei in locum vulgo nuncupato *Percé* Novae Galliae, die 16 Maii a. 1659 appulit. Prima vice in illam regionem Episcopus quidam adveniebat! Inde in urbem Quebecensem, quae caput totius regionis exstabat, die 16 Iunii tandem pervenit, ubi honorifice exceptus est, ibique sedem suam episcopalem constituit. Servus Dei singularem amorem, quo silvestres homines prosequeretur, ostendere cupiens, primitias sui ministerii episcopalis eis consecrare voluit. Nullam

deinde praetermisit occasionem inter eos Fidei praecepta proponendi, cum in publicis contionibus tum in privatis colloquiis. Anno 1660, ferocissimo non obstante Iroquaeorum bello contra Gallos colonos, omni spreto periculo, primam vastissimi Vicariatus sacram visitationem instituit, quam deinde pluries peregit. Quamvis in iurisdictione sua exercenda difficultates invenit, tamen decursu temporis auctoritas ordinaria Servi Dei plene agnita est.

Anno 1662 in Galliam remeavit, et a rege Ludovico XIV beneficia quaedam in bonum Ecclesiae Canadensis obtinuit. Ad suam sedem reversus, Seminarium Quebecense fundavit et erectionem dioecesis instanter petivit; qua canonice erecta, mense Octobri anni 1674 primus eiusdem Ecclesiae Antistes ab Apostolica Sede constitui promeruit.

In confirmanda et dilatanda Ecclesia in immensa Canadensi regione, mirum est quot labores Dei Famulus pertulerit, quot pericula obiverit, idque per quinquaginta ferme annos. Mirum quoque, quanta prudentia ac sollicitudine curavit ne Ecclesia Canadensis civili potestati subiecta esset, atque Ecclesiae et Sedis Apostolicae iura detrimentum caperent. Summum quoque Pontificem peculiari obsequio et omnimoda submissione prosecutus est. Infirmis ingravescens cupiensque maiorem profectum Ecclesiae sibi creditae, anno tandem 1684 in consilium ivit episcopatum deponendi, locum cedens iuniori ac validiori Episcopo. Postremis vitae suae annis vitam quasi reclusam in domo Seminarii Quebecensis duxit, communitatis moderatori in omnibus obsequens. Pauper, humilis, orationi intentus, omnibus eximiae virtutis exemplum praebebat. Plenus tandem annorum et meritorum coram Deo et hominibus, extremis Ecclesiae Sacramentis munitus, die 6 mensis Maii anno 1708, Quebeci, Servus Dei obdormivit in Domino, praeclarae sanctitatis famam relinquens.

Haec sanctimoniae fama prodigiis quoque suffulta, quae deinceps eius intercessione a Deo patrata ferebantur, nedum desierit, ad nostra usque tempora vivida atque integra perseveravit. Hinc factum est, ut ad processus ordinaria auctoritate tandem anno 1878 deveniretur super eiusdem fama sanctitatis vitae, virtutum et miraculorum in Curia Quebecensi; quibus absolutis, Commissio introductionis Causae, apud Sacram Rituum Congregationem instituendae, a Leone Papa XIII, die 24 Septembris a. 1890, obsignata est. Super scriptis autem Famulo Dei tributis editum est decretum die 14 Ianuarii anni 1891, atque super obedientia Decretis Urbanianis de cultu liturgico non praestando alterum exiit die 4 Februarii a. 1893 decretum. Apostolicis deinde inquisitionibus peractis,

de virtutibus theologalibus et cardinalibus Venerabilis Francisci de Montmorency-Laval est disceptatum in antepreparatorio coetu die 16 Ianuarii anni 1912, quem secutus est praepparatorius, qui dicitur, coetus die 11 Iunii a. 1918. Hic autem coetus eum sortitus est exitum, ut amplior et accuratior super Documentis requireretur investigatio; huic vero gravi muneri Historica Sectio Sacrae Rituum Congregationis plene satisfecit, ita ut Causa rursus sistere potuerit in altero praepparatorio coetu diei 25 Novembris a. 1958. Demum die 23 huius mensis Februarii apud Vaticanas aedes, coram Ss̃mo D. N. Ioanne Papa XXIII, generalis coacta est Congregatio, in qua Reṽmus Cardinalis Caietanus Cicognani, Episcopus Tusculanus Sacraeque Rituum Congregationis Praefectus et eiusdem Causae Ponens seu Relator, dubium disceptandum proposuit: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate cum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine, earumque adnexis Venerabilis Servi Dei Francisci de Montmorency-Laval, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.* Et, qui interfuere, Reṽmi Cardinales, Officiales Prae-lati Patresque Consultores id constare cunctis suffragiis affirmarunt. Beatissimus vero Pater in re tanti momenti suum de more distulit iudicium proferre, quo interim, enixis precibus ad Deum admotis, maiorem superni luminis copiam impetraret. Tandem die 28 eiusdem mensis Februarii, accitis ad se Cardinali Caietano Cicognani, Causae Relatore, necnon R. P. Ferdinando Antonelli, Fidei Promotore Generali, meque infrascripto a Secretis, sacrosancto Missae Sacrificio religiosissime litato, sollemni Decreto edixit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate cum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine, earumque adnexis, Venerabilis Servi Dei Francisci de Montmorency-Laval, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem Decretum publici iuris fieri et in Acta Sacrae Rituum Congregationis referri mandavit.

Datum Roma, die 28 Februarii, anno Domini 1960.

✠ C. Card. CICOGNANI, Ep. Tusculan., Praefectus

L. ✠ S.

Henricus Dante, a Secretis

IV ROMANA

CANONIZATIONIS BEATI INNOCENTII PAPAE XI, CONFESSORIS

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio re assumptionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Ecclesiam Dei sanctitudinis floribus omne per aevum semper ornatam fuisse historia disertissime docet. Cuiusvis enim generis, status ac nationis vel pro fide sanguinem fundentes, vel in coenobiis umbratilem vitam ducentes, vel Christi Evangelium gentibus praedicantes, vel animarum regimini praepositi sanctitatis culmen attingere, et vere sanctam eam opere et sermone proclamaverunt.

Inter eximios Christi asseclas merito adnumerantur etiam plurimi Summi Pontifices qui indefesso virtutum exercitio ita fulserunt, ut quasi lucernae in candelabro positi, erroris tenebras fugantes et salutis viam indicantes, fortiter suaviterque Petri naviculam inter maris procellas ad salutis portum adduxerint.

Beatus Innocentius Undecimus hos inter iure merito adscribitur, qui, post heroicarum virtutum exercitium, miraculorumque iuridicam recognitionem, inter beatos caelites a Pio Papa XII fel. rec. die 7 Octobris mensis anno 1956 relatus est.

Liturgica sollemnia in Basilica Vaticana celebrata universum orbem gaudio affecere, et erga novensilem beatum pietatem ac religionem ita adauxerunt, ut quamplurimae caelestes gratiae, eodem opitulante, veri miraculi signa praeseferre videantur, et ad canonizationem viam explanare possint.

Unde de Causae re assumptione agere necessarium visum est.

Hinc, instante Revmo P. Carolo Miccinelli, Societatis Iesu, Causae sollertissimo postulatore, quorundam Patrum Cardinalium, Episcoporum, Moderatorumque Religiosorum Ordinum et Congregationum postulatoriis litteris exhibitis, Emus ac Revmus Dominus Clemens Cardinalis Micara, Episcopus Veliternus, eiusdemque Causae Ponens seu Relator, in ordinariis sacrae Rituum Congregationis Comitiis, subsignata die ad Vaticanum habitis, dubium discutiendum proposuit: *An signanda*

sit commissio re assumptionis Causae Beati Innocentii Papae Undecimi, Confessoris, in casu et ad effectum de quo agitur. Et Eñi ac Revñi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Eñi Ponentis, inspectis quoque Praelatorum Officialium votis, responderunt signandam esse commissionem, si Sanctissimo placuerit, die 26 Aprilis anno 1960.

Facta demum de iis omnibus Sanctissimo Domino Nostro Ioanni Papae XXIII per infrascriptum S. Rituum Congregationis Cardinalem Praefectum relatione, Sanctitas Sua, Purpuratorum Patrum sententiam ratam habens, *commissionem re assumptionis Causae canonizationis Beati Innocentii Papae XI* Sua manu signare benigne dignata est, die 27 eisdem mense et anno.

Datum Roma, die 27 Aprilis anno 1960.

✠ C. Card. CICOGNANI, Ep. Tusculan., *Praefectus*

L. ✠ S.

Henricus Dante, *a Secretis*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

FLORENTINA

NULLITATIS MATRIMONII (VALENZINI - FILIPPAKU)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dñae Helenae Filippaku, in causa conventae, eandem citamus ad comparandum, sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, Palazzo della Cancelleria) die 20 Octobris 1960, hora undecima, ad disputandum de dubio concordando, vel ad infrascriptum subscribendum et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione.

An sententia Rotalis diei 28 Aprilis 1960 confirmanda vel infirmanda sit, in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praefatae dominae Helenae Filippaku curare debent, ut de hac edictali citatione ipsa moneatur. *

Iosephus Pasquazi, *Ponens*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 21 Iulii a. 1960.

Marius Pompedda, *Notarius*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M.me Hélène Filippaku, défenderesse en cette cause, nous la citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Palazzo della Cancelleria) le 20 octobre 1960, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

La sentence du Tribunal de la Rote en date du 28 avril 1960 doit-elle être confirmée ou infirmée, dans le cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence de la dite Hélène Filippaku, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 26 aprile 1960, nel Palazzo Apostolico Vaticano si è adunata la S. Congregazione dei Riti *ordinaria*, nella quale gli E^mi e Rev^mi Signori Cardinali ed i Rev^mi Prelati Officiali hanno discusso:

1. Sulla introduzione della Causa di Beatificazione del Servo di Dio Gaspare Stangassingen, sacerdote professo della Congregazione del SS^{mo} Redentore.
2. Sulla riassunzione di Causa del Beato Innocenzo XI.
3. Sulla Canonizzazione equipollente del Beato Gregorio Cardinale Barbarigo, Vescovo di Padova.
4. Su gli scritti della Serva di Dio Laura Vicuña, vergine secolare.

Martedì, 10 maggio 1960, nel Palazzo dei Propilei in Piazza Pio XII, si è adunata la S. Congregazione dei Riti *antepreparatoria* alla presenza di Sua Eminenza Rev^{ma} il Signor Cardinale Benedetto Aloisi Masella, Vescovo di Palestrina, nella quale i Rev^mi Prelati Officiali ed i Rev^mi Consultori teologi hanno discusso sulla eroicità delle virtù del Servo di Dio Fratel Michele, religioso professo dell'Istituto dei Fratelli delle Scuole Cristiane.

Martedì, 17 maggio 1960, nel Palazzo Apostolico Vaticano, all'augusta presenza del Santo Padre si è adunata la S. Congregazione dei Riti *generale*, nella quale gli E^mi e Rev^mi Signori Cardinali, i Rev^mi Prelati Officiali ed i Rev^mi Consultori teologi hanno dato il loro voto su due miracoli, che si asseriscono operati ad intercessione della Beata Bertilla Boscardin, vergine, dell'Istituto delle Suore di S. Dorotea, Figlie dei Sacri Cuori, e sulle virtù del Servo di Dio Meinrado Eugster, laico professo dell'Ordine Benedettino.

Martedì, 7 giugno 1960, nel Palazzo Apostolico Vaticano si è adunata la S. Congregazione dei Riti *preparatoria*, nella quale gli E^mi e Rev^mi Signori Cardinali, i Rev^mi Prelati Officiali ed i Rev^mi Consultori teologi hanno discusso sulle virtù eroiche della Serva di Dio Eugenia di Gesù, fondatrice dell'Istituto delle Suore dell'Assunzione.

Gli stessi E^mi e Rev^mi Signori Cardinali ed i Rev^mi Prelati Officiali hanno inoltre discusso, in Congregazione *ordinaria*, sugli scritti dei Servi di Dio: Andrea Carlo Cardinale Ferrari, Arcivescovo di Milano; Caterina di Maria (Saturnina Rodríguez), fondatrice della Congregazione delle Ancelle del S. Cuore; e Anita Cantieri, del Terz'Ordine Carmelitano, vergine secolare.

Martedì, 28 giugno 1960, nel Palazzo della Cancelleria Apostolica, alla presenza di Sua Eminenza Rev^{ma} il Signor Cardinale Clemente Micara, Vescovo

di Velletri, Ponente o Relatore della Causa della Serva di Dio Maria degli Apostoli (Teresa von Wuellenweber), fondatrice delle Suore del Divin Salvatore, si è adunata la S. Congregazione dei Riti *antepreparatoria*, nella quale i Rev^mi Prelati Officiali ed i Rev^mi Consultori teologi hanno discusso sulle virtù in grado eroico della predetta Serva di Dio.

Martedì, 19 luglio 1960, nel Palazzo Apostolico Vaticano si è adunata la S. Congregazione dei Riti *ordinaria*, nella quale gli Emⁱ e Rev^mi Signori Cardinali ed i Rev^mi Prelati Officiali hanno discusso sulla introduzione di Causa dei Servi di Dio:

1. Giorgio Maria Martinelli, fondatore del Collegio Missionario degli Oblati di Rho.
2. Ruperto Mayer, sacerdote professo della Compagnia di Gesù.

Hanno poi trattato della riassunzione della Causa di Canonizzazione dei Beati:

1. Carlo Lwanga, Martire dell'Uganda.
2. Giovanni Masias, Confessore, dell'Ordine dei Frati Predicatori.

Infine hanno preso in esame la relazione dei censori teologi su gli scritti dei Servi di Dio:

1. Andrea Manjón y Manjón, sacerdote, professore delle università spagnole e fondatore delle scuole « Ave Maria ».
2. Leone Giovanni del S. Cuore Dehon, sacerdote, fondatore della Congregazione dei Sacerdoti del S. Cuore.
3. Pietro Poveda, sacerdote, fondatore dell'Istituto Teresiano.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato in data 12 luglio 1960, il Santo Padre Giovanni XXIII, felicemente regnante, si è degnato di nominare *Consiglieri della Pontificia Commissione Centrale Preparatoria per il Concilio Ecumenico Vaticano II*:

S. E. Rev^{ma} Monsig. Giuseppe da Costa Nuñez, Patriarca Arcivescovo tit. di Odesso, Vice Camerlengo di Santa Romana Chiesa.

S. E. Rev^{ma} Monsig. Pietro Parente, Arcivescovo tit. di Tolemaide di Tebaide, Assessore della Suprema S. Congregazione del Sant'Offizio.

S. E. Rev^{ma} Monsig. Giuseppe Ferretto, Arcivescovo tit. di Sardica, Assessore della S. Congregazione Concistoriale.

S. E. Rev^{ma} Monsig. Pietro Sigismondi, Arcivescovo tit. di Neapoli di Pisidia, Segretario della S. Congregazione de Propaganda Fide.

S. E. Rev^{ma} Monsig. Antonio Samorè, Arcivescovo tit. di Tirnovo, Segretario della S. Congregazione per gli Affari Ecclesiastici Straordinari.

S. E. Rev^{ma} Monsig. Angelo Dell'Acqua, Arcivescovo tit. di Calcedonia, Sostituto della Segreteria di Stato di Sua Santità.

Il Rev^{mo} Padre Acacio Coussa, dei Basiliani Aleppini, Assessore della S. Congregazione per la Chiesa Orientale.

S. E. Rev^{ma} Monsig. Cesare Zerba, Segretario della S. Congregazione dei Sacramenti.

S. E. Rev^{ma} Monsig. Pietro Palazzini, Segretario della S. Congregazione del Concilio.

Il Rev^{mo} Padre Paolo Philippe, dei Predicatori, Segretario della S. Congregazione dei Religiosi.

S. E. Rev^{ma} Monsig. Enrico Dante, Segretario della S. Congregazione dei Riti.

S. E. Rev^{ma} Monsig. Dino Staffa, Segretario della S. Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi.

S. E. Rev^{ma} Monsig. Vittorio Bartocetti, Segretario del Supremo Tribunale della Segnatura Apostolica.

S. E. Rev^{ma} Monsig. Francesco Brennan, Decano del Tribunale della Sacra Romana Rota.

S. E. Rev^{ma} Monsig. Pietro Sfair, Arcivescovo tit. di Nisibi.

S. E. Rev^{ma} Monsig. Pio Paschini, Rettore Magnifico Perpetuo Onorario della Pontificia Università Lateranense.

L'Illmo e Rev^{mo} Monsig. Arturo Wynen, Uditore Emerito del Tribunale della Sacra Romana Rota.

L'Illmo e Rev^{mo} Monsig. Alberto Canestri, Uditore Emerito del Tribunale della Sacra Romana Rota.

L'Illmo e Rev^{mo} Monsig. Alfredo Cavagna.

Il Rev^{mo} Abb. D. Pietro Salmon, dei Benedettini.

Il Rev^{mo} Padre Reginaldo Garrigou-Lagrange, dei Predicatori.

Il Rev^{mo} Padre Alberto Vaccari, della Compagnia di Gesù.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Giovanni XXIII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Assistenti al Soglio Pontificio:

31	marzo	1960.	S. E. Rev ^{ma} Monsig. Gomes dos Santos Fernando, Arcivescovo di Goiânia.
»	»	»	S. E. Rev ^{ma} Monsig. da Silva Farias Ranulfo, Arcivescovo di Maceió.
19	maggio	»	S. E. Rev ^{ma} Monsig. Di Girolamo Nicola Maria, Vescovo di Caiazzo.
3	giugno	»	S. E. Rev ^{ma} Monsig. Collins Giovanni, Vescovo tit. di Tala.
9	»	»	S. E. Rev ^{ma} Monsig. McEntegart Bryan Giuseppe, Vescovo di Brooklyn.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

- 27 novembre 1959. Monsig. Heroncio de Mello Paolo, della diocesi di Caicó.
 15 aprile 1960. Monsig. Teixeira Giuseppe Antonio, della diocesi di Niterói.

22	aprile	1960.	Monsig. Alves Ferreira Landim Giuseppe, dell'arcidiocesi di Natal.
6	maggio	»	Monsig. Galbiati Giovanni, dell'arcidiocesi di Milano.
13	»	»	Monsig. Maddalena Pietro, dell'arcidiocesi di Bari.
»	»	»	Monsig. Vendemia Vito, della medesima arcidiocesi.
»	»	»	Monsig. Marcant Carlo, dell'arcidiocesi di Cambrai.
»	»	»	Monsig. Mention Giovanni, della medesima arcidiocesi.
27	»	»	Monsig. Mariani Angelo, della diocesi di Pavia.
9	giugno	»	Monsig. Melis Giovanni, dell'arcidiocesi di Oristano.

Prelati Domestici di Sua Santità:

27	febbraio	1959.	Monsig. Andino Correa Felice, dell'arcidiocesi di Managua.
»	»	»	Monsig. Mejía y Fajardo Luigi, della medesima arcidiocesi.
»	»	»	Monsig. Mendoza Gonzalo, della medesima arcidiocesi.
27	novembre	»	Monsig. Dantas Gurgel Valfredo, della diocesi di Caicó.
»	»	»	Monsig. Ramalho Cavalcanti Amanzio, della medesima diocesi.
18	febbraio	1960.	Monsig. Ayres Esteves Anisio, dell'arcidiocesi di São Salvador da Bahía.
26	»	»	Monsig. Vieira Emanuele, della diocesi di Patos.
18	marzo	»	Monsig. Dias Bicalho Giuseppe Augusto, dell'arcidiocesi di Belo Horizonte.
24	»	»	Monsig. Grant Carlo Alessandro, della diocesi di Northampton.
31	»	»	Monsig. Butiñá Pagés Antonio, della diocesi di Gerona.
»	»	»	Monsig. Combes Andrea, dell'arcidiocesi di Parigi.
15	aprile	»	Monsig. Yañez Nuñez Giuseppe Germano, della diocesi di Guadix.
»	»	»	Monsig. De Abreu Macedo Antonio, della diocesi di Niterói.
»	»	»	Monsig. Mostaza Rodríguez Michele, della diocesi di Orense.
»	»	»	Monsig. Pérez Bracho Giacinto, della diocesi di Santander.
»	»	»	Monsig. Bannenberg Gerardo P. G., della diocesi di 's-Hertogenbosch.
17	»	»	Monsig. Da Silva Leal Americo, dell'arcidiocesi di Belém do Pará.
22	»	»	Monsig. Leclercq Giorgio, della diocesi di Lille.
»	»	»	Monsig. Rebouças de Moura Pietro, dell'arcidiocesi di Natal.
6	maggio	»	Monsig. Royo Campos Zotico, dell'arcidiocesi di Granada.
»	»	»	Monsig. Castiglioni Carlo, dell'arcidiocesi di Milano.
13	»	»	Monsig. Loiacono Michele, dell'arcidiocesi di Bari.
»	»	»	Monsig. Mincuzzi Michele, della medesima arcidiocesi.
»	»	»	Monsig. Maffeo Luigi, della diocesi di Biella.

- 13 maggio 1960. Monsig. Trompetto Mario, della diocesi di Biella.
 » » » Monsig. Corduant Enrico, dell'arcidiocesi di Cambrai.
 » » » Monsig. Guiot Stefano, della medesima arcidiocesi.
 » » » Monsig. Daumas Alfredo, della diocesi di Nizza.
 19 » » » Monsig. Miglio Luigi, della diocesi di Novara.
 27 » » » Monsig. Borfiga Luigi, della diocesi di Ventimiglia.
 » » » Monsig. Siccardi Pasquale, della medesima diocesi.
 » » » Monsig. Boero Giuseppe, della medesima diocesi.
 » » » Monsig. Ablondi Alberto, della medesima diocesi.
 9 giugno » Monsig. Bertini Ugo, dell'arcidiocesi di Lucca.

Camerieri segreti soprannumerari di Sua Santità:

- 16 ottobre 1959. Monsig. Montezuma Giuseppe, dell'arcidiocesi di Botucatu.
 11 dicembre » Monsig. Almeida de Oliveira Antonio, della diocesi di Amargosa.
 » » » Monsig. Andrade Climerio, della medesima diocesi.
 » » » Monsig. Pedreira de Couto Ferraz Giovanni, della medesima diocesi.
 » » » Monsig. Teixeira Vieira Valfrido, della medesima diocesi.
 18 febbraio 1960. Monsig. de Castro Filgueiras Luigi, della diocesi di Limoeiro.
 » » » Monsig. de Oliveira Francesco Giuseppe, della medesima diocesi.
 18 marzo » Monsig. Dos Santos Giovenale Onorio, dell'arcidiocesi di Belo Horizonte.
 » » » Monsig. De Oliveira Giuseppe Gaspere, dell'arcidiocesi di Fortaleza.
 » » » Monsig. Portela Francesco d'Assisi, della medesima arcidiocesi.
 » » » Monsig. Brandão Cavalcanti Vitale Francesco, dell'arcidiocesi di San Sebastiano di Rio de Janeiro.
 24 » » » Monsig. Van der Maden Guglielmo A. G., della diocesi di Breda.
 » » » Monsig. McKeon Myles, dell'arcidiocesi di Perth.
 15 aprile » Monsig. Delgado Antonio Battista, della diocesi di Fàro.
 » » » Monsig. Pardal Emanuele Francesco, della medesima diocesi.
 » » » Monsig. De Medeiros Vilanova Eugenio, della diocesi di Niterói.
 » » » Monsig. Mielli Gaetano Antonio, della medesima diocesi.
 » » » Monsig. Azcarate Inza Leandro, dell'arcidiocesi di Pamplona.
 » » » Monsig. Nogueira Bessa Francesco, dell'arcidiocesi di San Sebastiano di Rio de Janeiro.
 22 » » » Monsig. Bezerra Severino, dell'arcidiocesi di Natal.
 6 maggio » Monsig. Amstalden Costantino, dell'arcidiocesi di S. Paolo del Brasile.
 » » » Monsig. Andery Alberto Abib, della medesima arcidiocesi.

6	maggio	1960.	Monsig. De Barros Marcondes Antonio E., dell'arcidiocesi di S. Paolo del Brasile.
»	»	»	Monsig. dos Santos Brito Lino, della medesima arcidiocesi.
»	»	»	Monsig. Gândara Mendes Vittorino, della medesima arcidiocesi.
»	»	»	Monsig. Mascarenhas Roxo Roberto, della medesima arcidiocesi.
»	»	»	Monsig. Santilli Gesuino, della medesima arcidiocesi.
13	»	»	Monsig. D'Alba Michele, dell'arcidiocesi di Bari.
»	»	»	Monsig. Lionetti Nicola, della medesima arcidiocesi.
»	»	»	Monsig. Sportelli Domenico, della medesima arcidiocesi.
19	»	»	Monsig. Piantoni Giovanni (Roma).
27	»	»	Monsig. Vodopivec Giovanni, della diocesi di Lubiana.
3	giugno	»	Monsig. Cassano Francesco, della diocesi di Cagli e Pergola.
»	»	»	Monsig. Caruso Amedeo, dell'arcidiocesi di Monreale.
»	»	»	Monsig. Fileccia Onofrio, della medesima arcidiocesi.
»	»	»	Monsig. Lala Antonino, della medesima arcidiocesi.
»	»	»	Monsig. Monteiro Tabosa Giovanni, dell'arcidiocesi di Olinda e Recife.
9	»	»	Monsig. Balassone Luigi, della diocesi di Valva e Sulmona.
»	»	»	Monsig. Carfagnini Manfredo, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig. Ciccarelli Antonio, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig. Colavincenzo Alessandro, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig. D'Achille Giuseppe, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig. Di Camillo Ferdinando, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig. Di Massa Silvio, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig. Di Placido Damiano, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig. Sciullo Achille, della medesima diocesi.

Camerieri segreti soprannumerari di Spada e Cappa di Sua Santità:

8	aprile	1960.	Il sig. Carpentier de Changy Roger R. F. M., della diocesi di Liegi.
22	»	»	Lord Carmont Giovanni Francesco, dell'arcidiocesi di S. Andrea ed Edimburgo.
»	»	»	Il sig. Crichton Stuart Michele D. D., della medesima arcidiocesi.
9	giugno	»	Il sig. Medolago Albani Federico, della diocesi di Bergamo.

Camerieri d'onore soprannumerari di Spada e Cappa di Sua Santità:

24	marzo	1960.	Il sig. D'Avella Federico, dell'arcidiocesi di Parigi.
6	maggio	»	Il sig. Lumia Fausto (Roma).
3	giugno	»	Il sig. Thiel Giovanni Melvin, della diocesi di Galveston-Houston.

ONORIFICENZE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Giovanni XXIII, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda dell'Ordine Piano:

24 marzo 1960. Al sig. Tiberghien Eugenio Emilio, della diocesi di Lille.

La Commenda con Placca dell'Ordine di san Gregorio Magno, classe civile:

13 maggio 1960. Al sig. Santifaller Leo, dell'arcidiocesi di Vienna.
 27 » » Al sig. Guespereau Enrico, dell'arcidiocesi di Parigi.
 3 giugno » Al sig. Agusti Giuseppe (Argentina).
 » » » Al sig. Gálvez Gabriele (Argentina).
 » » » A S. E. il sig. Houssay Bernardo (Argentina).
 » » » Al sig. López Serrot Oscar (Argentina).
 » » » Al sig. Orfila Alessandro (Argentina).
 » » » Al sig. Wainfeld Mariano (Argentina).
 9 » » Al sig. Castellucci Mario, della diocesi di Penne-Pescara.
 15 » » Al sig. Musich Arnaldo (Argentina).

La Commenda con Placca dell'Ordine di san Gregorio Magno, classe militare:

27 maggio 1960. Al Gen. Mollard Emilio, dell'arcidiocesi di Parigi.
 » » » Al Gen. Pasteur Enrico, della medesima arcidiocesi.
 3 giugno » Al Ten. Col. de Nevares Mariano Giacomo (Argentina).
 » » » Al Brig. LLerena Baldomero Giorgio (Argentina).
 » » » Al Brig. Mohando Placido (Argentina).
 » » » Al Contramm. Questa Giovanni H. (Argentina).
 » » » Al Cap. di Fr. Quijada Ermete Giuseppe (Argentina).
 » » » Al Vice Amm. Pérez Colman Ferdinando Emanuele (Argentina).
 » » » Al Gen. Rivera Romano (Argentina).

La Commenda dell'Ordine di san Gregorio Magno, classe civile:

15 gennaio 1960. Al sig. Lucas Antonio M., della diocesi di Rotterdam.
 18 marzo » Al sig. De Andrade Furtado Emanuele Antonio, dell'arcidiocesi di Fortaleza.
 8 aprile » Al sig. Gómez Durán Emanuele, della diocesi di Tuy-Vigo.
 28 » » Al sig. Passarelli Vincenzo (Roma).
 6 maggio » Al sig. Novati Mario, dell'arcidiocesi di Milano.
 » » » Al sig. Ferrier Gabriele, dell'arcidiocesi di Parigi.
 » » » Al sig. Sineux Maurizio, della medesima arcidiocesi.
 19 » » » Al sig. Iazzetti Michele, dell'arcidiocesi di Catanzaro.
 » » » Al sig. Olivieri Pasquale, della medesima arcidiocesi.
 » » » Al sig. Sestito Egidio, della medesima arcidiocesi.
 » » » Al sig. Vecchio Filippo, della medesima arcidiocesi.
 » » » Al sig. Casorati Pier Renato (Roma).

- 19 maggio 1960. Al sig. Calabretta Antonino G. T., della diocesi di Squillace.
- 27 » » Al sig. Canova Francesco, della diocesi di Padova.
- » » » Al sig. Isabelle Bernardo, dell'arcidiocesi di Parigi.
- » » » Al sig. Maggioli Armano (Roma).
- 31 » » Al sig. Vandenbrande Luigi (Belgio).
- 6 giugno » Al sig. González Edoardo (Argentina).
- » » » Al sig. Katzenstein Giovanni Carlo (Argentina).
- » » » Al sig. Zapata Gastone Rodolfo (Argentina).
- » » » Al sig. Bianco Vito, della diocesi di Lecce.
- » » » Al sig. Capodanno Luigi (Roma).
- » » » Al sig. Prosperetti Ubaldo (Roma).
- 7 » » Al sig. Pereira de Araujo Giovanni Ermete (Brasile).

La Commenda dell'Ordine di san Gregorio Magno, classe militare:

- 17 giugno 1960. Al Magg. Aloysi Vincenzo (Roma).
- » » » Al Ten. Col. Di Giorgio Salvatore (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di san Gregorio Magno, classe civile:

- 18 dicembre 1959. Al sig. Brackel Ludovico Enrico G., della diocesi di Rotterdam.
- » » » Al sig. Schüttenhelm Emilio Adriano, della medesima diocesi.
- » » » Al sig. Vroegh Gerardo Cornelio, della medesima diocesi.
- 1 gennaio 1960. Al sig. Brok Martino F. A., della diocesi di Breda.
- » » » Al sig. Jansen Ludovico F. G., della diocesi di 's-Hertogenbosch.
- » » » Al sig. Langemeyer Enrico G., della medesima diocesi.
- » » » Al sig. Van den Eerenbeemt Cornelio Giuseppe F., della medesima diocesi.
- 15 » » Al sig. Duynste Ludovico G. A., della diocesi di Rotterdam.
- » » » Al sig. Stulemeijer Guido G. M., della medesima diocesi.
- » » » Al sig. Gijzels Francesco G. G., della diocesi di 's-Hertogenbosch.
- » » » Al sig. Knippenberg Ermanno U., della medesima diocesi.
- 22 » » Al sig. Zegers Giuseppe F. E. C., della diocesi di Rotterdam.
- » » » Al sig. Puts Lamberto C. G., della diocesi di 's-Hertogenbosch.
- 12 febbraio » Al sig. Van Velzen Adriano Francesco A., della diocesi di Rotterdam.
- 18 » » Al sig. Pinxter Giovanni F. M., della diocesi di Haarlem.
- 28 » » Al sig. Rammelt Antonio, della medesima diocesi.
- 10 marzo » Al sig. Demanche Andrea, dell'arcidiocesi di Parigi.
- » » » Al sig. Van der Meulen Giovanni B. R., dell'arcidiocesi di Utrecht.
- 18 » » Al sig. Letters Francesco G. E., della diocesi di Armidale.

18	marzo	1960.	Al sig. Regan Giovanni Basilio, della diocesi di Armidale.
»	»	»	Al sig. Meyer Otto Augusto Alfredo, della diocesi di Haarlem.
»	»	»	Al sig. Van Gemert Adriano G. G., della medesima diocesi.
»	»	»	Al sig. Duret Marco, dell'arcidiocesi di Parigi.
»	»	»	Al sig. Pieck Giuseppe F., della diocesi di Rotterdam.
»	»	»	Al sig. Tholen Maria Uberto G. A., della medesima diocesi.
»	»	»	Al sig. Rosenmüller Giovanni B. A. R., della diocesi di Ruremonda.
»	»	»	Al sig. Bronkhorst Cristoforo, dell'arcidiocesi di Utrecht.
»	»	»	Al sig. Koch Giovanni A. M., della medesima arcidiocesi.
»	»	»	Al sig. Van de Weijer Eugenio A. M. G., della medesima arcidiocesi.
24	»	»	Al sig. Vermeulen Leonardo B. G., della diocesi di Rotterdam.
31	»	»	Al sig. Seguy Giovanni, dell'arcidiocesi di Lione.
»	»	»	Al sig. Verriere Pietro, della medesima arcidiocesi.
»	»	»	Al sig. Peneau Giuseppe, della diocesi di Nantes.
8	aprile	»	Al sig. Miedema Dirk, dell'arcidiocesi di Utrecht.
»	»	»	Al sig. Van Kuyk Enrico, della diocesi di 's-Hertogenbosch.
15	»	»	Al sig. Mollaret Ernesto, della diocesi di Grenoble.
28	»	»	Al sig. Kaldenbach Ermanno Nicola, della diocesi di Haarlem.
»	»	»	Al sig. Woltring Lorenzo, della medesima diocesi.
»	»	»	Al sig. Rousseau Pietro, dell'arcidiocesi di Parigi.
»	»	»	Al sig. Holt Giovanni G. E., dell'arcidiocesi di Utrecht.
6	maggio	»	Al sig. Guittard Clemente Enrico E., della diocesi di Versailles.
»	»	»	Al sig. Leouzon Alberto, della diocesi di Viviers.
13	»	»	Al sig. Couret Ruggero Carlo, della diocesi di Limoges.
19	»	»	Al sig. Gentile Raffaele, dell'arcidiocesi di Catanzaro.
15	giugno	»	Al sig. Ratto Francesco (Argentina).

Il Cavalierato dell'Ordine di san Gregorio Magno, classe militare :

17 giugno 1960. Al Cap. Cremisini Giovanni B. (Roma).

La Gran Croce dell'Ordine di san Silvestro Papa :

11 marzo 1960. Al sig. Leguizamon Carlo Alberto (Argentina).
 3 giugno » Al sig. D'Hers Francesco Maria (Argentina).
 » » » Al sig. Klein Guglielmo W. (Argentina).
 » » » Al sig. Turano Armando L. (Argentina).

La Commenda con Placca dell'Ordine di san Silvestro Papa :

19 maggio 1960. Al sig. Ferretti Romedio (Roma).

La Placca dell'Ordine di san Silvestro Papa:

- 19 maggio 1960. Al sig. Valenti Antonio (Roma).
 17 giugno » Al Ten. Col. Gherardini Mario (Roma).

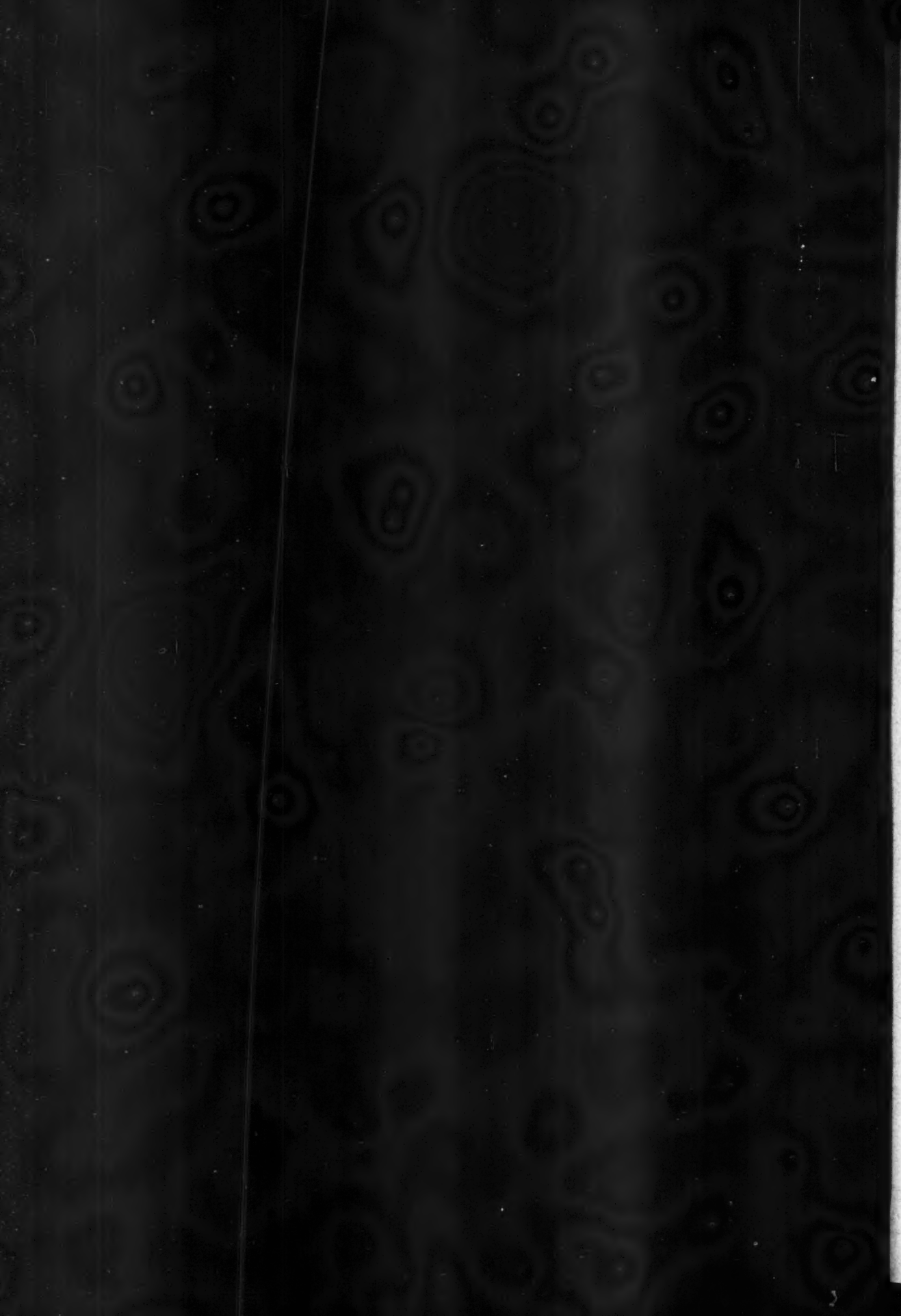
La Commenda dell'Ordine di san Silvestro Papa:

- 13 novembre 1959. Al sig. Castellano Battista, dell'arcidiocesi di Paraíba.
 28 aprile 1960. Al sig. Bonamico Carlo (Roma).
 » » » Al sig. Colini Carlo Maria (Roma).
 » » » Al sig. Guidi Francesco (Roma).
 » » » Al sig. Pensa Giulio (Roma).
 » » » Al sig. Ragazzoni Vincenzo (Roma).
 6 maggio » Al sig. Teruzzi Giovanni, dell'arcidiocesi di Milano.
 » » » Al sig. Vaghi Mario, della medesima arcidiocesi.
 » » » Al sig. Hahn Giulio, dell'arcidiocesi di Vienna.
 13 » » Al sig. Bonora Pietro Angelo, della diocesi di Biella.
 » » » Al sig. Bortolotti Giovanni (Roma).
 19 » » Al sig. Chiodo Eugenio, dell'arcidiocesi di Catanzaro.
 27 » » Al sig. Alberti Angelo, dell'arcidiocesi di Milano.
 » » » Al sig. Bajetto Giovanni, dell'arcidiocesi di Torino.
 3 giugno » Al sig. Costa Hoevel Giovanni Maria (Argentina).
 » » » Al sig. Petenello Giuseppe Maria (Argentina).
 » » » Al sig. Pico Giuseppe Maria (Argentina).
 » » » Al sig. Pico Estrada Ignazio E. (Argentina).
 » » » Al sig. Pozzi Rolando (Argentina).
 » » » Al sig. Rodríguez Larreta Orazio (Argentina).
 » » » Al sig. Stabio Giovanni (Argentina).
 » » » Al sig. Taboada Giovanni Carlo (Argentina).
 » » » Al sig. Quinlan Aroldo, dell'arcidiocesi di Dublino.
 17 » » Al Cap. Casali Massimiliano (Roma).
 » » » Al Magg. Imbrighi Gastone (Roma).

NECROLOGIO

- 5 agosto 1960. Monsig. Strods Peters, Vescovo tit. di Stadia, Amministratore Apostolico di Liepaja e di Riga.
 8 » » Monsig. Squintani Ambrogio, Arcivescovo tit. di Amorio.
 18 » » Monsig. Castelltort Subeyre José, Vescovo di Astorga.
 28 » » L'Eñño Sig. Card. O'Hara John F., del titolo dei SS. Andrea e Gregorio al Monte Celio, Arcivescovo di Philadelphia.
 30 » » Monsig. Massimiliani Massimiliano, Vescovo di Modigliana.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. <i>Culmensis</i> . - Decretum de erectione dignitatis Archidiaconatus et novi canonici institutione in Capitulo Cathedrali. - 12 Aprilis 1960 . . .	PAG. 777
II. <i>Yauyosensis</i> . - Decretum de Praelati nullius residentiae translatione. - 23 Maii 1960 . . .	778
III. <i>Vayne Castrensis</i> . (Vayne Castrensis - Southbendensis). - Decretum de Cathedralis erectione et de dioeceseos nominis mutatione. - 28 Maii 1960 . . .	779

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. <i>Neapolitana</i> . - Decretum de virtutibus pro beatificatione Venerabilis Servi Dei Ieremiae a Valachia, laici professi Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum. - 18 Decembris 1959	780
II. <i>Hispalen</i> . - Decretum introductionis Causae pro beatificatione Servae Dei Angelae a Cruce Guerrero González, fundatrix et primae Antistitis Generalis Congregationis Sororum a Cruce. - 10 Februarii 1960 . . .	784

PAG.

III. <i>Quebecen</i> . - Decretum de virtutibus pro beatificatione Venerabilis Servi Dei Francisci de Montmorency - Laval, primi Episcopi Quebecensis. - 28 Februarii 1960 . . .	788
IV. <i>Romana</i> . - Decretum re assumptionis Causae pro Canonizatione Beati Innocentii Pp. XI, Confessoris. - 27 Aprilis 1960 . . .	792

ACTA TRIBUNALII

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis:

<i>Florentina</i> . - Nullitatis matrimonii (Valenzini - Filippaku) - 21 Iulii 1960 . . .	794
---	-----

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. S. C. del Riti: <i>Congregazioni varie</i> . . .	795
II. Segreteria di Stato: <i>Nomine e Onorificenze</i> . . .	796
III. Necrologio . . .	804

LIBRERIA EDITRICE VATICANA

Novità

IL VATICANO E LA GUERRA (1939-1940)

Note storiche a cura di

ALBERTO GIOVANNETTI

Silloge documentata delle iniziative, soprattutto diplomatiche, prese dalla Santa Sede o, con impronta personalissima, da Pio XII per scongiurare la seconda guerra mondiale e, una volta dichiarata, per arginarne il dilagare.

Un vol. in-16° di 224 pp., con indice analitico e dei nomi. - L. 1.000 (\$ 1,70)

Premessa

PRODROMI DI GUERRA - Tempi drammatici - Allocuzione ai cardinali - L'omelia di Pasqua - Lettera al cardinale Maglione - Azione diplomatica - Consensi - Il passo del 30 maggio 1939 - L'acuirsi della situazione internazionale - L'appello del 24 agosto 1939 - La gratitudine del mondo.

L'ORA DELLE TREMENDE DELIBERAZIONI - La guerra.

A DIFESA DEL DIRITTO - Omaggio alla Polonia - Le armi della verità - Udienda al nuovo ambasciatore del Belgio - Due udienze - La guerra finnico-sovietica - Il rappresentante personale di Roosevelt - Il messaggio natalizio del 1939 - Von Ribbentrop in Vaticano - Sumner Welles dal Papa - Preghiere per la pace - Tre telegrammi - Pio XII parla alla Francia - Il tentativo del 28 giugno 1940.

LA SANTA SEDE E L'ITALIA - Le ragioni di una predilezione - La nonbelligeranza dell'Italia - La *Summi Pontificatus* e l'Italia - Discorso al nuovo ambasciatore d'Italia - Pio XII al Quirinale - Dichiarazioni di uomini politici - L'incontro del Brennero - Contrasti - Un autografo pontificio - La risposta di Mussolini - Il discorso della Minerva - Irritazione - Un colloquio - L'Italia scende in guerra.

PATERNITÀ DOLOROSA - Il debito del Vicario di Cristo - Primato della carità - Per i prigionieri e i profughi - A difesa dei monumenti della fede e della civiltà - Il nuovo ordine internazionale.

Cronologia.

LIBRERIA EDITRICE VATICANA CITTÀ DEL VATICANO

NOVUS RUBRICARUM CODEX

RUBRICAE BREVIARII ET MISSALIS ROMANI

Cum nuper Summus Pontifex Ioannes XXIII per *Motu proprio* « Rubricarum instructum » diei 25 iulii 1960, rubricis hucusque vigentibus penitus abolitis, novum rubricarum codicem pro Breviario et Missali Romano approbaverit, et inde a die 1° ianuarii anni proximi 1961 vigere praeceperit, omnibus quam maxime interest cognoscere et prae manibus habere textum codicis rubricarum, una cum calendario universali recognito, ceterisque documentis adnexis.

Huic igitur generali necessitati, vaticana officina libraria obvenit nitida ac completa editio, e fasciculo quod « Acta Apostolicae Sedis » inscribitur, fideliter et integre excerpta, addito ac locupletissimo rerum *indice analytico*.

in 8°, pp. 160 L. 600 (\$ 1)

PRIMA ROMANA SYNODUS

A. D. MDCCCCLX

Constitutiones Synodales - Allocutiones Summi Pontificis - Acta Synodalia - Indices

Volumen in-8° pp. 622, cum imagine coloribus ornata Summi Pontificis Ioannis XXIII et chartula fines Dioecesis Romanae deserviente.

Linteum contextum L. 2500 (\$ 4,20); Plasticum linteum contextum L. 2800 (\$ 4,70).

ORDO DIVINI OFFICII RECITANDI SACRIQUE PERAGENDI IUXTA KALENDARIUM UNIVERSALIS ECCLESIAE PRO A. D. 1961

pp. 288 Lib. 400 - (\$ 0,80)

EDIZIONI LITURGICHE — ROMA — LIBRERIA EDITRICE VATICANA

